

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

5/мај 2012.
Година LII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 5
мај 2012.
година LI
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Мирко Цветковић, министар финансија

Уређивачки одбор
Горан Радосављевић, мр Наташа Ковачевић,
Весна Хрељац-Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Горан Радосављевић
државни секретар

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и сѝручна мишљења
за ѝрмену финансијских ѝройиса
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Пријрема и шѝамѝа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2012 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Остваривање права на рефакцију ПДВ дипломатског, односно конзуларног представништва или међународне организације 13
2. Могућност ослобођења од плаћања ПДВ на увоз машине за рециклажу фрижидера 20

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман накнаде коју резидент плаћа нерезидентним правним лицима – произвођачима емисија, односно „тв каналима“ (који емитују емисије које нису произвели али имају право њиховог емитовања) за реемитовање телевизијског програма путем интернета на територији Републике 23

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање зарада запослених упућених на рад у иностранство 27
-

-
2. Утврђивање основице за обрачун годишњег пореза на доходак грађана по основу прихода који су били предмет опорезивања у току календарске годину за коју се утврђује обавеза годишњег пореза на доходак грађана..... 30
 3. Опорезивање прихода физичког лица по основу капиталног добитка у случају када је то лице искористило право на пореско ослобођење у случају промета одређене непокретности прибављањем друге непокретности за решавање сопственог стамбеног питања, а након тога је извршило промет друге непокретности на којој је сувласник..... 33

Ф И С К А Л Н Е К А С Е

1. Обавеза формирања и штампања дневног извештаја фискалне касе једном дневно, на крају рада, у случају када привредни субјект, у конкретном случају хотел, у складу са интерним актом о одређивању радног времена, има пријављено радно време до 04:00h, као и начин исправке евидентираног промета преко фискалне касе у случају застоја у раду фискалне касе (крај фискалне траке) или погрешно задате команде фискалној каси (у случају када се два пута штампа рачун)..... 37
 2. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект поред претежне делатности бб.12 (мењачки послови), пружа услугу продаје карата – улазница за спортске и културне манифестације, као и за превоз до истих (у име организатора наведених манифестација), услугу продаје електронских допуна мобилних оператера преко терминала мобилних оператера, као и продају припејд бројева мобилних оператера са одређеним износом кредита..... 40
-

-
3. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуге штампе и израде рекламе искључиво другим привредним субјектима (правним лицима и предузетницима)? 42
 4. Обавезе евидентирања промета преко фискалне касе у случају када предузеће Телеком Србија а.д. у оквиру своје основне делатности, која је сврстана у грану делатности 61 (Телекомуникације), врши продају добара (аутомобила, мобилних телефона и notebook компјутера) физичким лицима – својим запосленим радницима на основу правног акта којим је дефинисано плаћање путем обуставе од зараде на основу административне забране или готовинском уплатом на текући рачун друштва 43
 5. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања туристичких услуга физичким лицима у земљи и иностранству, односно у случају када правна лица плаћају услугу хотелског смештаја у земљи и иностранству за службена путовања својих запослених ... 44
 6. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе код трговаца, односно пружаоца услуге који своју робу или услуге наплаћују путем телекомуникационе услуге ПлатиМо (плаћање робе или услуге путем мобилног телефона која кориснику пружа могућност плаћања рачуна за робу и услуге директно са корисниковог банковног рачуна) 46
 7. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредно друштво у малопродајним објектима врши продају поклон честитки (поклон ваучера) уз накнаду, којима доносиоц (купац) може куповати добра до утврђене вредности поклон честитке? 49
-

-
8. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуге изнајмљивања женских торби, марама и других предмета за личну употребу физичким лицима, у оквиру претежне делатности 77.29 (Изнајмљивање и лизинг осталих предмета за личну употребу и употребу у домаћинству) 51
9. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект пружа услугу посредовања између студената и ДОБА факултета из Марибора путем интернета, односно у име ДОБА факултета из Марибора прима електронске пријаве за студирање, наплаћује школарину и дозвољава приступ порталу са кога се користе едукативни материјали 52
10. Могућност дислоцирања дела готовине из фискалне касе у току радног дана у сеф који би се налазио у самом малопродајном објекту 53

Ј А В Н И Р А С Х О Д И

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Могућности закључење анекса уговора о набавци радова у случају када је Народна банка Србије са понуђачем „ИМП Раћунарство“ d.o.o. Београд закључила уговор о набавци радова – адаптација и додатни радови на пасивној лан мрежи у објектима Народне банке Србије (1. фебруара 2011. године), а дана 4. јануара 2012. Народну банку Србије уговарач – понуђач је обавестио да је извршена статусна промена спајања уз припајање, којом је привредно друштво „ИМП Раћунарство“ d.o.o. Београд престало да постоји и припојило се привредном друштву „ИМП – Раћунарски системи“ d.o.o. Београд, с тим да је затражено анексирање уговора како би се омогућио наставак његове реализације 55
-

-
2. Да ли је потребно спровести поступак јавне набавке за набавке браварских услуга за потребе Дирекције за управљање одузетом имовином, односно да ли се може искључити примена Закона о јавним набавкама у складу са чланом 7. став 1. тачка 4) Закона о јавним набавкама? . . . 58
3. Да ли је ПД „Електроизградња“ д.о.о. Београд наручилац у смислу члана 3. Закона о јавним набавкама, односно да ли је у обавези да примењује одредбе Закона о јавним набавкама када купује добра, закупљује добра или узима у лизинг добра или набавља радове односно услуге? 60
4. Да ли предузеће ПРИМ Д.о.о. Костолац у власништву Владе Републике Србије, као предузеће које у готово стопроцентном износу испоручује робу и услуге наручиоцу ТЕ-КО Костолац, има обавезу поштовања одредби Закона о јавним набавкама, имајући у виду да ТЕ-КО Костолац кроз скупштину ПРИМ Д.о.о. учествује у управљању? 62
5. а) Да ли наручилац поступа у складу са Законом о јавним набавкама ако у другој фази рестриктивног поступка захтева од квалификованих кандидата којима је признао квалификацију у првој фази овог поступка да поново достављају доказе из члана 45. овог закона? 65
- б) Да ли је понуда неисправна ако понуђач, уместо потврде АПР-а да му није изречена мера забране обављања делатности, достави потврду привредног суда и прекршајног суда да иста мера није изречена? 65
- в) Ако Инжењерска комора издаје потврду о исправности лиценце за период од годину дана, да ли је понуђач дужан да шестомесечно прибавља ову потврду како би у поступку јавних набавки могао да презентира овај документ не старији од шест месеци? 65
-

-
6. Да ли је ЈП „Љубичево“ из Пожаревца било дужно да спроведе поступак јавне набавке за моторно гориво (бензин и дизел гориво) у 2011. години или су пак за наведене набавке били испуњени услови из члана 7. став 1. тачка 5) Закона за изузимање од примене Закона о јавним набавкама? 68
7. Да ли предузеће које је основано 2011. године може учествовати у поступцима јавних набавки имајући у виду да је Законом о јавним набавкама предвиђено да понуђачи у понуди достављају биланс стања за претходне три обрачунске године, бонитет, као и осталу документацију која је везана за време трајања рада предузећа? 70
8. Да ли вршилац техничке контроле главног пројекта може бити понуђач у поступку јавне набавке услуге стручног надзора над извођењем радова или се сматра субјектом који је учествовао у припреми конкурсне документације, те као такав не може наступати као понуђач у наведеној јавној набавци? 72
9. Понуђачи Србије – Пословно удружење понуђача Србије у поступцима јавних набавки обавестило је Министарство финансија о „проблемима са којима се суочавају понуђачи у поступцима јавних набавки“ и констатовало да „незаконите радње Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки доводе до повреде јавног интереса и интереса понуђача“ и упутило је молбу да Министарство финансија „поступи по захтевима Пословног удружења – Понуђачи Србије за покретање надзорног поступка против Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки“ 74
-

-
10. Да ли након спроведеног отвореног поступка јавних набавки (ради се о сукцесивним испорукама) наручилац има право да у погледу врсте и количине у одређеном проценту одступи од уговорених количина и врсте добара (нпр. уколико се ради о набавци хране и пића и у току трајања уговора дође до измењених околности у пословању – појава нових производа, запошљавање нових радника и друго)?..... 76
- Да ли је потребно да се поред члана у коме су дефинисане потребе наручиоца (у виду спецификације у којој су приказане врсте и количине добара), у другом члану истог уговора дефинише да су потребе наручиоца у погледу врсте и количине исказане као оквирне потребе?..... 76

Б У Ц Е Т С К И С И С Т Е М

1. Да ли школа може да користи приходе од издавања у закуп наменски, за опремање школе наставно техничким средствима, без обавезе да иста уплаћује на рачун буџета Републике Србије?..... 79
2. Да ли Закључак Владе број: 120-1922/2012 од 12. марта 2012. године искључује Споразум о продужењу рока важења Посебног колективног уговора о изменама и допунама Посебног колективног уговора за државне органе (члан 34) или се могу применити оба приликом обрачуна плата, као и да ли се плата запосленог увећава за године стажа осигурања остварене по основу обављања пољопривредне делатности? 80
-

-
3. ЈП „Пословни простор“ Нови Сад тражи сагласност Министарства финансија за компензацију са привредним друштвом у стечају..... 82
4. Да ли се преумеравање апропријације у износу до 5% вредности апропријације може вршити између директних корисника буџетских средстава?..... 83
5. Да ли је дозвољено да се из буџета општине врше исплате:
- месечне накнаде одборницима, као и новчане накнаде одборницима за присуствовање седницама Скупштине општине (на основу одлуке Административног одбора Скупштине општине),
 - накнаде члановима сталних радних тела Скупштине општине за присуствовање саветима, као и
 - накнаде члановима комисија које је основала Скупштина општине, Општинско веће и Председник општине (чији су чланови у радном односу у органима општине, као и лица запослена у установама и јавним предузећима), као што су Комисија за израду Годишњег програма заштите, уређивања и коришћења пољопривредног земљишта, Комисија за давање у закуп пословног простора општине, Комисија за давање у закуп пољопривредног земљишта општине, Комисија за комасацију итд..... 84
6. Да ли наручилац јавне набавке који је корисник буџетских средстава може након закључења уговора о извођењу грађевинских радова, на основу члана 53. Закона о буџетском систему, да одложи плаћање извршених радова уколико би то плаћање превазилазило утврђену квоту, односно да ли је могуће да у утврђеној квоти не буде довољно средстава за плаћање по раније спроведеној јавној набавци или утврђена квота увек мора обухватити издатке за све уговоре о извођењу грађевинских радова које је раније закључио корисник буџетских средстава? ... 87
-

-
7. Да ли Апотека „Шабац“ може извршити плаћање своје обавезе према „Хемофарму“ а.д. Вршац, а да при томе не крши члан 54. Закона о буџетском систему, у случају када Апотека „Шабац“ има дуг за испоручену робу према „Ветфарм – Логистика“ д.о.о. Београд, а „Ветфарм – Логистика“ д.о.о. Београд закључи Уговор о залози свог потраживања према Апотеци „Шабац“ са „Хемофармом“ а.д. Вршац? 89
8. На којој економској класификацији треба обухватити расходе и исте планирати за основно и средње образовање, као и за социјалну заштиту у Одлуци о буџету локалне самоуправе? 91
9. Да ли инспектор треба да предложи меру да индиректни корисник врати у буџет средства у износу колико је остварио више сопствених прихода од планираних сопствених средстава јер се није придржавао одредби члана 52. Закона о буџетском систему којим је прописано да корисник буџетских средстава који одређени расход и издатак извршава из средстава буџета и из других прихода, обавезан је да измирење тог расхода и издатка прво врши из тих сопствених средстава? 92

Ф И Н А Н С И Р А Њ Е Л О К А Л Н Е С А М О У П Р А В Е

1. Да ли постоји правни основ да се у буџету општине обезбеде средства скупштинама станара стамбених зграда, у којима су станови у приватном власништву, за набавку противпожарних апарата?..... 95
-

-
2. Да ли Програм рада Удружења пензионера општине Ковин, које се као удружење грађана финансира и из средстава буџета Општине, може да обухвати и доделу помоћи најугроженијим категоријама пензионера?..... 96

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у мају месецу 2012. године .. 99
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Остваривање права на рефакцију ПДВ дипломатског, односно конзуларног представништва или међународне организације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-01-170/2012-04 од 21.5.2012. год.)

Одредбама члана 24. став 1. тачка 16) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да се ПДВ не плаћа на добра и услуге намењене за:

(1) службене потребе дипломатских и конзуларних представништава;

(2) службене потребе међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором;

(3) за личне потребе страног особља дипломатских и конзуларних представништава, укључујући и чланове њихових породица;

(4) личне потребе страног особља међународних организација, укључујући чланове њихових породица, ако је то предвиђено међународним уговором.

Ослобођење из става 1. тачка 16) подтач. (1) и (3) овог члана остварује се под условом реципроцитета, а на основу потврде министарства надлежног за иностране послове (став 4. члана 24. Закона).

Према одредбама члана 17. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04 ... 79/11, у даљем тексту: Правилник о пореским ослобођењима), пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16) Закона обвезник може да оствари за промет добара и услуга који врши дипломатским и конзуларним представништвима, међународним организацијама, страном особљу дипломатских и конзуларних представништава, међународних организација, као и члановима њихових породица (у даљем тексту: носиоци права), и то:

1) за службене потребе:

(1) дипломатских и конзуларних представништава у Републици, са изузетком конзулата којима руководе почасни конзуларни функционери;

(2) међународних организација, односно представништава међународних организација у Републици, ако је то предвиђено међународним уговором;

2) за личне потребе:

(1) дипломатских агената и чланова њихових породица који са њима живе у заједничком домаћинству, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште;

(2) конзуларних функционера и чланова њихових породица који са њима живе у заједничком домаћинству, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, са изузетком почасних конзуларних функционера и чланова њихових породица;

(3) чланова административног и техничког особља дипломатских и конзуларних представништава, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, са изузетком чланова особља конзулата којима руководе почасни конзуларни функционери;

(4) конзуларних службеника, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, са изузетком конзуларних службеника у конзулатима којима руководе почасни конзуларни функционери;

(5) чланова особља међународних организација, односно представништава међународних организација и чланова њихових породица, који са њима живе у заједничком домаћинству, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, ако је такво ослобођење предвиђено међународним уговором,

(6) чланова административног и техничког особља међународних организација, односно представништава међународних организација ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, ако је такво ослобођење предвиђено међународним уговором.

Пореско ослобођење из члана 17. став 1. тачка 1) овог правилника, а у складу са одредбом члана 18. став 1. Правилника о пореским ослобођењима, обвезник може да оствари ако поседује:

1) фотокопију потврде о реципроцитету, односно документа којим се потврђује да је пореско ослобођење предвиђено међународним уговором, издатог од стране министарства надлежног за иностране послове (у даљем тексту: основна потврда);

2) оригинал службеног налога за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који издаје овлашћено лице носиоца права.

Службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се на Обрасцу СНПДВ – Службени налог за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који чини саставни део овог правилника, у три примерка, од којих се два дају обвезнику, а трећи задржава носилац права за своје потребе (ст. 2. и 3. члана 18. Правилника о пореским ослобођењима).

Сагласно ставу 4. истог члана Правилника о пореским ослобођењима, одговорни представник носиоца права (шеф мисије, стални представник и др) дужан је да, пре издавања првог службеног налога, Централни Пореске управе (у даљем тексту: Централна) достави податке о лицима овлашћеним за издавање службених налога са депонованим потписима тих лица, као и да достави обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење у року од 15 дана од дана настанка промене.

Пореско ослобођење из члана 17. тачка 2) овог правилника, а у складу са одредбама члана 19. став 1. Правилника о пореским ослобођењима, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) фотокопију основне потврде;
- 2) оригинал налога за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, за личне потребе носиоца права, који издаје овлашћено лице носиоца права из члана 17. тачка 1) овог правилника, а чији је потпис депонован код Централне.

Налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се на Обрасцу ЛНПДВ – Налог за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, за личне потребе носиоца права, који чини саставни део овог правилника, у три примерка, од којих се два дају обвезнику, а трећи задржава носилац права из члана 17. тачка 1) овог правилника за своје потребе (ст. 2. и 3. члана 19. Правилника о пореским ослобођењима).

Према одредби става 4. истог члана Правилника о пореским ослобођењима, стални представник носиоца права (шеф мисије, стални представник и др) дужан је да до 31. јануара текуће године достави Централни списак лица која имају право набавке добара и услуга без ПДВ са депонованим потписима ових лица, као и да достави обавештење о променама списка лица која имају право набавке добара и услуга без ПДВ у року од 15 дана од дана настанка промене.

Одредбом члана 26. тачка 1) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на увоз добара чији је промет у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)– 16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Одредбом члана 55а став 1. Закона прописано је да ако се дипломатско, односно конзуларно представништво или међународна организација, односно лице из члана 24. став 1. тачка 16) овог закона не определи да изврши набавку или увоз добара, односно прими услуге, намењене њиховим службеним, односно личним потребама, уз пореско ослобођење, има право на рефакцију ПДВ.

Према одредбама става 2. истог члана Закона, право на рефакцију ПДВ, на основу поднетог захтева, а под условима који су овим законом прописани за остваривање пореског ослобођења, лица из става 1. овог члана могу да остваре ако:

1) су испоруке или увоз добара, односно пружене услуге опорезиве ПДВ;

2) је ПДВ за промет добара и услуга исказан у рачуну, у складу са овим законом, и ако је рачун плаћен, односно ако је ПДВ који се дугује по основу увоза добара плаћен;

3) је укупна вредност добара или услуга, исказана у рачуну, односно вредност добара исказана у царинском документу, већа од 50 ЕУР, без ПДВ, осим за набавку горива за моторна возила.

Правилником о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник о повраћају, рефакцији и рефундацији ПДВ), у члану 6б став 1, прописано је да лица из члана 55а Закона – носиоци права у смислу члана 17. Правилника о пореским ослобођењима, остварују право на рефакцију, у складу са Законом, на основу захтева који подносе Централи.

Захтев из става 1. овог члана подноси се на Обрасцу РЕФ 5 – Захтев дипломатског и конзуларног представништва, односно међународне организације за рефакцију, који чини саставни део овог правилника, који потписује, оверава и издаје лице које је овлашћено за издавање службених и личних налога за набавку добара и услуга, без ПДВ, у складу са Правилником о пореским ослобођењима (ст. 2. и 3. члана 6б Правилника о повраћају, рефакцији и рефундацији ПДВ).

Рок за подношење захтева је 30 дана од истека календарског тромесечја у коме су добра и услуге набављене у Републици или извршен увоз добара у Републику (члан 6б став 4. Правилника о повраћају, рефакцији и рефундацији ПДВ).

Према одредбама члана 6б став 5. Правилника о повраћају, рефакцији и рефундацији ПДВ, уз захтев из става 1. овог члана достављају се:

1) оригинали и копије плаћених рачуна о набављеним добрима и коришћеним услугама у Републици који гласе на носиоца права и који садрже податак о броју основне потврде прописане Правилником о пореским ослобођењима;

2) оригинали и копије докумената о извршеном увозу добара у Републику.

Ако се носиоцу права за извршени промет добара и услуга издаје фискални исечак у складу са прописом којим се уређују фискалне касе, на полеђини тог исечка уносе се подаци о називу, односно имену и презимену носиоца права и броју основне потврде и ставља се печат и потпис испоручиоца добара, односно пружаоца услуга (члан 6б став 6. Правилника о повраћају, рефакцији и рефундацији ПДВ).

Према одредби става 7. истог члана Правилника о повраћају, рефакцији и рефундацији ПДВ, Централа, након извршене провере испуњености услова за рефакцију, решењем одлучује о захтеву у року од 15 дана од дана подношења захтева и у року од 15 дана од дана достављања решења врши рефакцију ПДВ.

Оригинали рачуна, односно докумената из става 5. овог члана, оверени од стране Централе, достављају се подносиоцу захтева заједно са решењем из става 7. овог члана (члан 6б став 8. Правилника о повраћају, рефакцији и рефундацији ПДВ).

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, дипломатска и конзуларна представништва, као и страном особље ових представништава, који изврше набавку или увоз добара, односно приме услуге, чија је укупна вредност исказана у рачуну, односно царинском документу (када је реч о увозу добара) већа од 50 ЕУР, без ПДВ, односно независно од вредности у случају набавке горива за моторна возила, могу да остваре право на рефакцију ПДВ, уз испуњење прописаних услова. С тим у вези, Министарство финансија указује да, с обзиром да се право на рефакцију ПДВ остварује на основу поднетог захтева уз који се достављају оригинали и копије рачуна, оригинали и копије докумената о извршеном увозу, односно фискални исечци, а који, између осталог, садржи и податак о износу ПДВ за који се подноси

захтев за рефакцију ПДВ, не постоји основ да се рефакција ПДВ врши у тзв. „паушалном“ износу.

2. Могућност ослобођења од плаћања ПДВ на увоз машине за рециклажу фрижидера

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-340/2012-04 од 9.5.2012. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике (члан 7. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%

Према одредбама члана 26. Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара:

1) чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ;

1а) која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ;

1б) која су извезена, а која се у Републику враћају непродата или зато што не одговарају обавезама које проистичу из уговора односно пословног односа на основу којег су била извезена;

1в) која се, у оквиру царинског поступка, уносе у слободне царинске продавнице;

2) која се, у оквиру царинског поступка, привремено увозе и поново извозе, као и стављају у царински поступак активног оплемењивања са системом одлагања;

3) која се, у оквиру царинског поступка, привремено извозе и у непромењеном стању поново увозе;

4) за која је, у оквиру царинског поступка, одобрен поступак прераде под царинском контролом;

5) у оквиру царинског поступка, над транзитом робе;

6) за која је, у оквиру царинског поступка, одобрен поступак царинског складиштења;

7) за која је у складу са чланом 192. и чланом 193. став 1. тачка б) Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06) прописано ослобођење од царине, осим на увоз моторних возила.

Ослобођење од плаћања увозних дажбина за увоз добара из чл. 192. и 193. став 1. тачка б) Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06) прописано је одредбама чл. 216. и 217. став 1. тачка б) Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10) и, с тим у вези, ПДВ се не плаћа при увозу тих добара, осим при увозу моторних возила. Министарство финансија указује да је одредбама члана 216. Царинског закона прописано ослобођење од плаћања увозних дажбина за увоз одређених добара који врше физичка лица, док је одредбом члана 217. став 1. тачка б) Царинског закона прописано ослобођење од плаћања увозних дажбина за увоз који врше лица (осим физичких лица) робе која је бесплатно примљена из иностранства или је набављена од средстава добијених из иностранства као новчана помоћ, ако је намењена отклањању последица проузрокованих елементарним

непогодама (земљотреси, поплаве, суше, еколошки удеси и сл), ратом или оружаном сукобом, при чему се наведено ослобођење може остварити ако Влада утврди да су последице елементарних непогода такве да за њихово отклањање треба дозволити увоз робе уз ослобођење од плаћања царине и ако се та роба увезе у року који одреди Влада.

Сходно наведеном, на увоз машине за рециклажу фрижидера ПДВ се обрачунава по општој стопи ПДВ од 18% и плаћа у складу са Законом, с обзиром да за увоз овог добра одредбама члана 26. Закона није прописано пореско ослобођење. Поред тога, Министарство финансија напомиње да обвезник ПДВ има право да ПДВ плаћен при увозу предметног добра, одбије као претходни порез, уз испуњење услова прописаних одредбама члана 28. Закона.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман накнаде коју резидент плаћа нерезидентним правним лицима – произвођачима емисија, односно „тв каналима“ (који емитују емисије које нису произвели али имају право њиховог емитовања) за реемитовање телевизијског програма путем интернета на територији Републике

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-38/2012-04 од 14.5.2012. год.)

На приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и приход остварен из вишка деобне стечајне масе правног лица у стечају, у складу са законом којим се уређује стечајни поступак, односно расподелом ликвидационог остатка по ликвидацији привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва, накнада по основу ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада), камата и накнада по основу закупа

непокретности и покретних ствари, на територији Републике, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20% ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

У складу са одредбом члана 71. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 101/11, у даљем тексту: Закон), порез по одбитку на приходе из члана 40. став 1. овог закона за сваког обвезника и за сваки појединачно остварени, односно исплаћени приход исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне у моменту када је приход остварен, односно исплаћен, при чему приход из става 1. овог члана представља бруто приход који би се исплатио нерезидентном обвезнику да порез није одбијен од оствареног, односно исплаћеног прихода.

Законом којим се уређују ауторско право и права сродна ауторском праву, прописано је да се сродним правима сматрају, између осталог, права произвођача емисија, при чему је емисија у електрични, електромагнетни или други сигнал претворен звучни, визуелни, односно звучно-визуелни садржај који се емитује ради саопштавања јавности.

Произвођач емисије (физичко или правно лице у чијој организацији и чијим је средствима емисија произведена) има искључиво право да другоме забрани или дозволи: реемитовање своје емисије; снимање своје емисије на носач звука или слике, односно звука и слике; умножавање и стављање у промет тог

снимка; давање примерака снимака емисије у закуп; јавно саопштавање својих емисија на местима доступним публици, интерактивно чињење доступним јавности своје емисије жичним или бежичним путем на начин који омогућује појединцу индивидуални приступ делу са места и у време које он одабере.

Емитовањем се, у смислу прописа који уређују ауторско и сродна права, сматра јавно саопштавање дела жичним или бежичним преносом радијских или телевизијских програмских сигнала намењених за јавни пријем (радио-дифузија и кабловска дифузија).

У конкретном случају, а како произилази из садржине поднетог захтева за мишљење, резидентно правно лице, на основу закључених уговора са нерезидентним правним лицима, стиче право приказивања ТВ програма на територији Републике (у оквиру пружања корисничке услуге „ИПТВ – Интернет Протокол Телевизија“). С тим у вези, накнада коју резидент плаћа нерезидентним правним лицима – произвођачима емисија, односно „тв каналима“ (који емитују емисије које нису произвели али имају право њиховог емитовања) за реемитовање телевизијског програма (путем интернета) на територији Републике, представља ауторску накнаду, у смислу Закона, која се опорезује порезом по одбитку, у складу са чланом 40. став 1. Закона.

Такође, уколико резидент накнаду (за реемитовање тв програма) не плаћа (директно) произвођачу емисије (односно „тв каналу“), већ овлашћеном заступнику који (у име и за рачун тв

канала) преноси право на реемитовање телевизијског програма резидентном правном лицу, та накнада, према мишљењу Министарства финансија, опорезива је порезом по одбитку, па је, с тим у вези, резидентно правно лице дужно да приликом исплате накнаде овлашћеном заступнику (нерезидентном правном лицу), обрачуна, обустави и плати порез по одбитку у складу са чл. 40. и 40а Закона, на начин прописан одредбом члана 71. Закона.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање зарада запослених упућених на рад у иностранство

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-280/2012-04 од 21.5.2012. год)

Како се наводи у захтеву за мишљење, домаће привредно друштво основало је у иностраној држави зависно привредно друштво које се бави дистрибуцијом производа широке производње и ради потреба зависног друштва и развоја пословања у иностраној држави, домаће привредно друштво упућује поједине своје запослене на рад у то зависно привредно друштво. Наводи се да ће домаће привредно друштво ставити на располагање зависном друштву поједине своје запослене који ће формално правно бити запослени код домаћег привредног друштва које ће им исплаћивати зараду увећану због њиховог рада у иностраној држави. Ти запослени ће радити по налогу и у корист зависног привредног друштва које ће домаћем привредном друштву плаћати накнаду за услугу стављања на располагање својих запослених. Указује се да у складу са прописима и праксом наведене стране државе упућени запослени „неће имати радни статус у тој земљи и неће имати могућност/обавезу да плаћају порез и/или доприносе на зараду или део зараде“ коју ће им исплаћивати домаће привредно друштво.

• Одредбом члана 7. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11 и 91/11–УС, у даљем тексту: Закон) прописано је да је обвезник пореза на доходак грађана физичко лице – резидент Републике Србије, за приход остварен на територији Републике и у другој држави.

Резидент Републике Србије, у смислу Закона, јесте физичко лице које:

1) на територији Републике има пребивалиште или центар пословних и животних интереса;

2) на територији Републике, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

Резидент Републике је и физичко лице које је упућено у другу државу ради обављања послова, поред осталог, за физичко или правно лице – резидента Републике, сагласно ставу 3. тог члана Закона.

• За физичка лица – резиденте Републике који су упућени у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике, према одредби члана 17. Закона, основицу пореза на зараде чини износ зараде коју би, у складу са законом, општим актом и уговором о раду остварили у Републици на истим или сличним пословима. Под зарадом се сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог, као и примања у облику бонова, новчаних потврда, акција, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, или робе, чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем, сагласно чл. 13. и 14. Закона.

У погледу основице за обрачун доприноса за обавезно социјално осигурање, одредбом члана 14. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“,

бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11 и 101/11) прописано је да за упућене раднике, ако нису обавезно осигурани по прописима државе у коју су упућени или ако међународним уговором није друкчије одређено, као и за послодавце, основицу доприноса представља износ зараде коју би, у складу са законом, општим актом и уговором о раду, остварили у Републици на истим или сличним пословима, с тим да тако утврђена основица доприноса не може бити нижа од двоструке најниже месечне основице доприноса из члана 37. тог закона.

Сходно томе, у конкретном случају, када послодавац (домаће привредно друштво) упуту поједине своје запослене у иностранство ради обављања послова у зависном привредном друштву, чији је оснивач то домаће привредно друштво код кога та лица остају у радном односу и којима ће то домаће привредно друштво као послодавац да исплаћује зараду за њихов рад у страниој држави, с тим да зарада, како се наводи, неће бити предмет опорезивања (плаћање пореза и доприноса) у тој страниој држави, на целокупан износ исплаћене зараде послодавац је дужан да обрачуна и уплати припадајући порез и доприносе за обавезно социјално осигурање по основу зараде.

- Са становишта годишњег пореза на доходак грађана, према одредби члана 87. став 1. Закона, годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица – резиденти, укључујући и странца – резидента, који су у календарској години остварили доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана су приходи који су исплаћени, односно остварени у периоду од 1. јануара до 31. децембра године за коју се утврђује годишњи порез, независно на који се период исплате односе, по основима наведеним у тач. од 1) до 9) тог члана Закона (члана 87. став 2. Закона).

Дакле, како се опорезивање годишњим порезом на доходак грађана врши у складу са Законом, сагласно одредбама чл. 87. до 89. тог закона, предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана је целокупан приход (тзв. приход на светском нивоу) који по основима из члана 87. став 2. Закона оствари физичко лице – резидент Републике.

Сходно томе, у погледу обавезе плаћања годишњег пореза на доходак грађана, ако зарада заједно са приходима по другим основима који улазе у основицу годишњег пореза, прелазе прописани неопорезиви износ, подлеже плаћању годишњег пореза на доходак грађана, као додатног пореза, у складу са одредбама чл. 87. до 89. Закона.

2. Утврђивање основице за обрачун годишњег пореза на доходак грађана по основу прихода који су били предмет опорезивања у току календарске годину за коју се утврђује обавеза годишњег пореза на доходак грађана

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-21/2012-04 од 17.5.2012. год)

Како се наводи у захтеву за мишљење, реч је о обвезнику годишњег пореза на доходак грађана за 2011. годину. Указује се да је обвезник већи део прихода остварен у тој години употребио за покривање трошкова лечења у иностранству, што је документовано рачунима, као и потврдом да лечење и операције нису могле да се обаве у здравственим установама Републике Србије.

Одредбом члана 87. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11 и 91/11–УС, у даљем тексту: Закон) прописано је да годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица – резиденти, укључујући и странца – резидента, који су у календарској години остварили доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом

исплаћене у Републици у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике (неопорезиви износ дохотка за 2011. годину износи 1.898.388 динара).

Према одредби члана 87. став 2. Закона, предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана су приходи који су исплаћени, односно остварени у календарској години, по следећим основима:

- 1) зарада из чл. 13. до 14б Закона;
- 2) опорезивог прихода од самосталне делатности из чл. 33. и 40. овог закона;
- 3) опорезивог прихода од ауторских и сродних права и права индустријске својине из чл. 55. и 60. овог закона;
- 4) опорезивог прихода од непокретности из чл. 68. и 70. овог закона;
- 5) опорезивог прихода од давања у закуп покретних ствари из члана 82. ст. 3. до 5. овог закона;
- 6) опорезивог прихода од осигурања лица из члана 84. ст. 2. и 3. овог закона;
- 7) опорезивог прихода спортиста и спортских стручњака из члана 84а овог закона;
- 8) опорезивих других прихода из члана 85. овог закона;
- 9) прихода по основима из тач. 1) до 8) овог става, остварених и опорезованих у другој држави.

Према одредби члана 87. став 3. Закона, зарада, опорезиви приходи од ауторских и сродних права и права индустријске својине, опорезиви приходи спортиста и спортских стручњака и опорезиви други приходи из члана 85. Закона, умањују се за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање плаћене у Републици на терет лица које је остварило зараду, односно опорезиве приходе, а сви остали опорезиви приходи који су предмет опорезивања годишњим порезом – опорезиви приход од самосталне делатности, опорезиви приход од непокретности, опорезиви приход од давања у закуп покретних ствари и опорезиви приход од осигурања лица – умањују се за порез плаћен на те приходе у Републици.

Сагласно ставу 4. тог члана Закона, зараде и опорезиви приходи од ауторских и сродних права и права индустријске својине, опорезиви приходи спортиста и спортских стручњака и опорезиви други приходи из члана 85. Закона, умањују се за доприносе за обавезно социјално осигурање највише до износа доприноса плаћених на терет лица које је остварило зараду, односно наведене опорезиве приходе, на износ највише годишње основице доприноса за годину за коју се утврђује годишњи порез на доходак грађана.

Приходи остварени и опорезовани у другој држави умањују се за порез плаћен у тој другој држави (члан 87. став 5. Закона).

Сагласно одредби члана 87. став 6. Закона, доходак за опорезивање чини разлика између дохотка утврђеног у складу са ст. 2. до 5. тог члана и неопорезивог износа из става 1. тог члана Закона.

То значи да се доходак за опорезивање обрачунава (утврђује) на тај начин што се годишњи збир прихода (који су предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана) по основу зараде и опорезивих прихода из става 2. члана 87. Закона, остварених у календарској години, умањи за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање (највише до износа највише годишње основице доприноса) плаћене на остварени приход у тој календарској години (ст. 3. до 5. тог члана), па од тако добијеног износа одбије неопорезиви износ из става 1. члана 87. Закона.

Сагласно члану 88. Закона, обвезник годишњег пореза на доходак грађана има право на личне одбитке који износе за пореског обвезника – 40% од просечне годишње зараде и за издржаваног члана породице – 15% од просечне годишње зараде, по члану, с тим да укупан износ личних одбитака не може бити већи од 50% дохотка за опорезивање.

Основица годишњег пореза на доходак грађана је опорезиви доходак, који чини разлика између дохотка за опорезивање утврђеног у складу са ст. 2. до 5. члана 87. Закона и неопорезивог износа из става 1. тог члана, умањена за личне одбитке (став 1. члана 88. Закона).

Годишњи порез на доходак грађана обрачунава се и плаћа по стопи од 10%, односно 15%, сагласно одредби члана 89. Закона.

Сходно томе, разлика између годишњег збира прихода (из члана 87. став 2. Закона) остварених у календарској години и плаћеног пореза и доприноса на те приходе највише до износа највише годишње основице доприноса за ту годину (члан 87. ст. 3, 4. и 5. Закона), умањена за неопорезиви износ сагласно члану 87. став 1. Закона, представља износ дохотка за опорезивање, који се умањује за износ припадајућих личних одбитака пореског обвезника (из члана 88. Закона) и чини опорезиви доходак – пореску основу годишњег пореза на коју се примењује пореска стопа од 10%, односно 15%.

Имајући у виду наведено, када по основу рада физичко лице оствари приход који је предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана и који је био опорезован у току календарске годину за коју се утврђује годишњи порез, приликом утврђивања основице за обрачун годишњег пореза на доходак грађана трошкови лечења у иностранству које је обвезник годишњег пореза на доходак грађана имао током календарске године (за коју се утврђује обавеза плаћања годишњег пореза на доходак), не могу да се признају као одбитна ставка.

3. Опорезивање прихода физичког лица по основу капиталног добитка у случају када је то лице искористило право на пореско ослобођење у случају промета одређене непокретности прибављањем друге непокретности за решавање сопственог стамбеног питања, а након тога је извршило промет друге непокретности на којој је сувласник

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-110/2012-04 од 17.5.2012. год)

Како се наводи у захтеву за мишљење, власник стана у Смиљанићевој улици у Београду, ради побољшања услова становања, продао је предметни стан и у законом прописаном року

за остваривање права на пореско ослобођење по основу капиталног добитка, добијена средства од продаје тог стана уложио у куповину другог стана и на тај начин решио своје стамбено питање. Такође се наводи да је власник предметног стана, поред тога, и сувласник на једном стану у коме станује његов син (који је други сувласник) са својом породицом, и да никада није становао у том стану, нити је био пријављен на адреси где се налази тај стан.

Одредбом члана 79. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11 и 91/11–УС, у даљем тексту: Закон) прописано је да обвезник који средства остварена продајом непокретности у року од 90 дана од дана продаје уложи у решавање свог стамбеног питања и стамбеног питања чланова своје породице, односно домаћинства, ослобађа се пореза на остварени капитални добитак. Обвезнику који у року од 12 месеци од дана продаје непокретности, средства остварена продајом непокретности уложи за намене из става 1. члана 79. Закона, извршиће се повраћај плаћеног пореза на капитални добитак (члан 79. став 2. Закона).

Остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на капитални добитак ближе је уређено Правилником о критеријумима за остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на капитални добитак („Сл. гласник РС“, бр. 38/01, у даљем тексту: Правилник).

Према одредби члана 2. тачка 2) наведеног Правилника, под решавањем стамбеног питања сматра се куповина или изградња стана за обвезника или члана његове породице, односно домаћинства којим се побољшавају услови становања (промена локације, бољи квалитет стана или стамбене зграде у којој се налази стан и сл).

Право на пореско ослобођење остварује се улагањем средстава од продаје непокретности у одговарајућу стамбену површину, према следећим критеријумима: за самца до 45m² и за

сваког наредног члана породичног домаћинства – још по 20m² (члан 3. Правилника).

Станом, у смислу Закона о становању („Сл. гласник РС“, бр. 50/92 ... 99/11), сматра се једна или више просторија намењених и подобних за становање које, по правилу, чине једну грађевинску целину и имају засебан улаз.

Имајући у виду наведене законске одредбе, како се под решавањем стамбеног питања сматра, поред осталог, куповина или изградња стана (који по својој суштини чини једну грађевинску целину) ради побољшања услова становања, физичко лице има право на остваривање ослобођења од плаћања пореза на капитални добитак остварен по основу промета непокретности (стана), ако средства остварена продајом једне стамбене јединице уложи у куповину друге стамбене јединице под условима из члана 79. Закона и Правилника.

Како се, сагласно одредби чл. 2. и 3. Правилника, право на пореско ослобођење остварује улагањем средстава од продаје непокретности у одговарајућу стамбену површину, и да решавање стамбеног питања значи куповину или изградњу стана (стан, породична стамбена зграда) или размену станова као једне стамбене целине, то Министарство финансија сматра да се улагање средстава од продаје непокретности у циљу решавања стамбеног питања физичког лица (обвезника или члана његове породице, односно домаћинства) односи на прибављање стамбене јединице као стамбене целине одговарајуће површине. У том смислу, код остваривања права на пореско ослобођење услови прописани Законом и Правилником цене се у односу на конкретну стамбену јединицу као стамбену целину која је предмет куповине (прибављања). С тога, Министарство финансија сматра да испуњеност услова за остваривање права на пореско ослобођење по члану 79. Закона и Правилника, у погледу стамбене површине која се према Правилнику сматра одговарајућом, значи површину конкретне стамбене јединице (за самца то је површина до 45m², а за сваког наредног члана породичног домаћинства – још по 20m²) коју

обвезник прибавља и у коју улаже средства која је остварио продајом непокретности по основу које је остварио капитални добитак.

Сходно томе, када у циљу решавања сопственог стамбеног питања физичко лице изврши промет одређене непокретности и, с тим у вези, купи одговарајућу стамбену јединицу, конкретно одговарајући стан у коме ће фактички да станује (лице је настањено на адреси на којој је пријавило пребивалиште у коме стално живи – одговарајућа стамбена јединица), може да оствари право на пореско ослобођење под условима прописаним Законом и Правилником. Међутим, када би физичко лице искористило право на пореско ослобођење у случају промета одређене непокретности прибављањем друге непокретности за решавање сопственог стамбеног питања, имајући у виду наведене околности, када би се извршио промет друге непокретности на којој је то лице (које има решено сопствено стамбено питање и искористило је већ право на пореско ослобођење сагласно члану 79. Закона) сувласник, Министарство финансија сматра да то физичко лице тада не би могло да користи (по основу промета другог стана на коме је сувласник и у коме фактички не живи, тј. нема пријаву пребивалишта) право на пореско ослобођење из члана 79. Закона у циљу решавања сопственог стамбеног питања, с обзиром да би се оно сматрало решеним имајући у виду да то физичко лице већ има одговарајући стан у коме фактички станује, тј. настањено је на адреси на којој се налази стан у коме стално живи.

Министарство финансија указује да, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода које оствари физичко лице, према члану 9. ст. 1. и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 2/12–исправка).

Ф И С К А Л Н Е К А С Е

1. Обавеза формирања и штампања дневног извештаја фискалне касе једном дневно, на крају рада, у случају када привредни субјект, у конкретном случају хотел, у складу са интерним актом о одређивању радног времена, има пријављено радно време до 04:00h, као и начин исправке евидентираног промета преко фискалне касе у случају застоја у раду фискалне касе (крај фискалне траке) или погрешно задате команде фискалној каси (у случају када се два пута штампа рачун)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00094/2012-04 од 9.4.2012. год.)

У складу са чланом 13. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), дневни извештај је фискални документ који је обвезник дужан да формира и штампа једном дневно, на крају рада. У дневном извештају се евидентирају тотали промета добара и услуга из свих фискалних исечака забележених у оперативној меморији, сачињених од тренутка формирања претходног дневног извештаја. Дневни извештај садржи следеће податке: назив обвезника и назив и адресу продајног места; порески идентификациони број (ПИБ) обвезника; идентификациони број фискалног модула фискалне касе; назив извештаја; укупан број ресета свих типова; број, дан, месец, годину, сат, минут и тип ресета од сачињавања претходног дневног извештаја до сачињавања текућег дневног извештаја; укупан број промена пореских стопа; спецификацију, број, дан, месец, годину, сат и минут свих промена пореских стопа у извештајном периоду прописаним овим чланом; износ пореза по пореским стопама у извештајном периоду; износ укупног пореза у извештајном периоду; вредност промета по пореским стопама у

извештајном периоду; вредност укупног промета добара и услуга у извештајном периоду; дан, месец, годину, сат и минут сачињавања дневног извештаја; редни број првог и последњег фискалног исечка у извештајном периоду; редни број дневног извештаја; број преосталих дневних извештаја, као и фискални лого.

Одредбом члана 19. став 2. Закона прописано је да се грешке у евидентирању промета преко фискалне касе које нису отклоњене до тренутка давања команде фискалној каси за штампање фискалног исечка могу исправљати само ако се купљено добро враћа или се на други начин врши рекламација добра после издавања фискалног исечка.

Чланом 5. Правилника о садржини и начину евидентирања промета издавањем фискалног рачуна, начину отклањања грешке у евидентирању промета преко фискалне касе и о садржини и вођењу књиге дневних извештаја („Сл. гласник РС“, бр. 140/2004, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се отклањање грешака у евидентирању промета добара преко фискалне касе које нису отклоњене до тренутка давања команде фискалној каси за штампање фискалног исечка могу вршити само ако се купљено добро враћа или се на други начин врши рекламација добра после издавања фискалног исечка, односно фискалног рачуна. Исправка се врши налогом за исправку, на Обрасцу НИ – Налог за исправку.

Сагласно члану 6. ст. 1. и 2. Правилника исправка на Обрасцу НИ врши се само на основу оригиналног фискалног исечка, односно фискалног рачуна, на којем је евидентиран промет конкретног добра које се враћа или се на други начин врши рекламација тог добра. За сваки фискални исечак, односно фискални рачун, на основу којег се врши исправка евидентираног промета, попуњава се посебан Образац НИ, истог дана када је добро враћено или на други начин рекламирано.

Чланом 8. Правилника прописано је да ако је појединачна вредност или укупна вредност купљених добара која се враћају или рекламирају већа од 500 динара, у Образац НИ обавезно се уписује штампаним словима име и презиме купца, његов ЈМБГ, а купац је дужан да се својеручно потпише.

У овом случају, ако у Образац НИ није уписано име и презиме купца, његов ЈМБГ и својеручни потпис купца, Образац НИ је неважећи, односно не прихвата се у поступку контроле као валидан документ.

За добра која се враћају или на други начин рекламирају, а чија је појединачна вредност или укупна вредност мања од 500 динара, подаци о купцу и његов својеручни потпис нису потребни.

1. У складу са изнетим одредбама Закона, привредни субјект који има обавезу формирања и штампања дневног извештаја једном дневно на крају рада, а чије се радно време (радни дан) протеже у два календарска дана (до 04:00h), према мишљењу Министарства финансија, дужан је да формира и штампа један дневни извештај на крају радног времена, односно на крају радног дана, у конкретном случају у 04:00h, с тим што се такав дневни извештај сматра дневним извештајем за дан са почетка радног времена.

Министарство финансија напомиње да се у дневном извештају евидентирају тотали промета добара и услуга из свих фискалних исечака забележених у оперативној меморији, сачињених од тренутка формирања претходног дневног извештаја, па самим тим, на овај начин формиран и одштампани дневни извештаји, према мишљењу Министарства финансија, задовољавају обавезу формирања дневног извештаја једном дневно на крају рада.

2. Када је у питању начин исправке евидентираног промета преко фискалне касе, у складу са изнетим одредбама Закона и Правилника, исправка се врши само у случају када купац добро враћа или на други начин врши рекламацију добра после издавања фискалног исечка. Привредни субјект који је евидентирао промет преко фискалне касе, односно издао фискални исечак, дужан је да приликом рекламације добра или повраћаја новца изврши исправку евидентираног промета на обрасцу НИ – Налог за исправку.

Министарство финансија напомиње да се Образац НИ попуњава само када се врши исправка евидентираног промета у случају када се добро враћа или се на други начин врши рекламација добра, а не и у случају када се врши рекламација пружене услуге.

При томе, Министарство напомиње да Законом и Правилником није прописана исправка на Обрасцу НИ грешака начињених због застоја у раду фискалне касе (крај фискалне траке) или погрешно задате команде фискалној каси (у случају када се два пута штампа рачун).

2. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект поред претежне делатности бб.12 (мењачки послови), пружа услугу продаје карата – улазница за спортске и културне манифестације, као и за превоз до истих (у име организатора наведених манифестација), услугу продаје електронских допуна мобилних оператера преко терминала мобилних оператера, као и продају припејд бројева мобилних оператера са одређеним износом кредита

(Мишљење Министарства финансија, бр. 143-484-11-00079/2012-04 од 21.3.2012. год.)

Према одредби члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл.

гласник РС“, бр. 61/10, 101/10 и 94/11, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу са одредбом члана 4. Уредбе, лица које обављају делатности из групе делатности 66.12 (мењачки послови), из гране делатности 61 (Телекомуникације), као и из гране делатности 90 (Стваралачке, уметничке и забавне делатности), нису у обавези да евидентирају сваки појединачно остварени промет преко фискалне касе.

Према томе, лице које остварује промет обављањем делатности из групе делатности 66.12 (мењачки послови) није у обавези да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе.

1. Када лице поред своје претежне делатности, у конкретном случају врши услугу продаје карата – улазница за спортске и културне манифестације, као и за превоз до истих у име организатора наведених манифестација, мишљење Министарства финансија је да лице које пружа наведену услугу тако остварен промет није у обавези да евидентира преко фискалне касе, с обзиром да организатор наведених манифестација обавља делатност из гране делатности 90 (Стваралачке, уметничке и забавне делатности), која је ослобођена обавезе евидентирања промета преко фискалне касе поменутом Уредбом.

2. У случају када лице поред своје претежне делатности, за рачун мобилних оператера, врши услугу продаје електронских допуна мобилних телефона преко терминала слободних оператера, мишљење Министарства финансија је да лице које пружа наведену услугу тако остварен промет није у обавези да евидентира преко фискалне касе, с обзиром да мобилни оператери обављају делатност из гране делатности 61 (Телекомуникације) која је такође, сагласно наведеној Уредби, ослобођена обавезе евидентирања промета преко фискалне касе.

3. Када је у питању продаја добара, у конкретном случају припејд бројева мобилних оператера са одређеним износом

кредита, мишљење Министарства финансија је да је лице које остварује промет продајом припејд бројева са одређеним износом кредита дужно да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, сагласно наведеној одредби Закона.

3. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуге штампе и израде рекламе искључиво другим привредним субјектима (правним лицима и предузетницима)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00048/2012-04 од 12.3.2012. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуна потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др).

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10 и 94/11, у даљем тексту: Уредба),

одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, привредни субјект који остварује промет пружањем услуге штампе и израде рекламе другима привредним субјектима (правним лицима и предузетницима) није у обавези да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, сагласно члану 3. став 1. Закона.

При томе, Министарство финансија напомиње да је привредни субјект који остварује промет пружањем услуге штампе и израде рекламе физичким лицима дужан да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, с обзиром да поменуте услуге Законом и Уредбом нису ослобођене обавезе евидентирања промета преко фискалне касе.

4. Обавезе евидентирања промета преко фискалне касе у случају када предузеће Телеком Србија а.д. у оквиру своје основне делатности, која је сврстана у грану делатности 61 (Телекомуникације), врши продају добара (аутомобила, мобилних телефона и notebook компјутера) физичким лицима – својим запосленим радницима на основу правног акта којим је дефинисано плаћање путем обуставе од зараде на основу административне забране или готовинском уплатом на текући рачун друштва

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00043/2012-04 од 7.3.2012. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Према томе, у случају када привредни субјект у оквиру обављања делатности врши и промет добара, као што је продаја аутомобила, мобилних телефона и notebook компјутера, набављених у циљу даље продаје физичким лицима – својим запосленим радницима, при чему се плаћање врши путем обуставе од зараде на основу административне забране или готовинском уплатом на текући рачун Друштва, мишљење Министарства финансија је да је Телеком Србија а.д. у обавези да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, с обзиром да привредни субјект, у конкретном случају, обавља делатност промета добара на мало.

При томе, Министарство финансија напомиње да уколико привредни субјект регистрован за обављање делатности из гране делатности б1 (Телекомуникације) у оквиру основне делатности врши и промет добара – основних средстава, као што је продаја половних аутомобила, мобилних телефона и notebook компјутера физичким лицима – својим запосленим радницима, при чему се плаћање врши путем обуставе од зараде на основу административне забране или готовинском уплатом на текући рачун Друштва, мишљење министарства је да не постоји обавеза евидентирања овако оствареног промета преко фискалне касе, с обзиром да привредни субјект, у наведеном случају, не обавља делатност промета добара на мало.

5. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања туристичких услуга физичким лицима у земљи и иностранству, односно у случају када правна лица плаћају услугу хотелског смештаја у земљи и иностранству за службена путовања својих запослених

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00049/2012-04 од 6.3.2012. год.)

Према одредби члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши

евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Чланом 12. став 5. Закона прописано је ако купац добара на мало, односно корисник услуге, плаћање врши на основу фактуре, да је обвезник дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10 и 94/11, у даљем тексту: Уредба), одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу са одредбом члана 4. Уредбе, лице које обавља делатност путничких агенција и туроператора, дужно је да евидентира сваки појединачно остварени промет преко фискалне касе.

У складу са претходно изнетим одредбама Закона, у случају када туристичка агенција врши услугу обезбеђивања хотелског смештаја физичким лицима у земљи и иностранству, односно у случају када правно лице плаћа услугу хотелског смештаја у земљи и иностранству за службена путовања својих запослених при чему пружалац услуге – туристичка агенција врши наплату наведене услуге правном лицу испостављањем фактуре за безготовинско плаћање хотелског смештаја у земљи или иностранству, тако остварен промет туристичка агенција је дужна да евидентира преко фискалне касе, с обзиром да је услуга хотелског смештаја пружена физичком лицу, односно запосленом који је упућен на службено путовање, сагласно члану 3. став 2. Закона.

При томе, Министарство финансија напомиње да је туристичка агенција дужна да у фактуру за безготовинско плаћање унесе и редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси, сагласно наведеном члану 12. став 5. Закона.

Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе не постоји само у случају када се наплата пружене услуге хотелског смештаја врши на лицу места (у конкретном случају, у хотелу) од стране корисника хотелског смештаја, при чему је туристичка организација извршила само резервацију у име корисника наведене услуге хотелског смештаја било у земљи или иностранству.

6. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе код трговаца, односно пружаоца услуге који своју робу или услуге наплаћују путем телекомуникационе услуге ПлатиМо (плаћање робе или услуге путем мобилног телефона која кориснику пружа могућност плаћања рачуна за робу и услуге директно са корисниковог банковног рачуна)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00023/2012-04 од 29.2.2012. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Означавање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе, према одредби члана 5. став 3. Закона, у случају ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос, као средство плаћања означава се: „чек“, ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон чести-

ткама, интерним картицама и сл, као средство плаћања означава се: „готовина“, односно ако се плаћање врши платном картицом као средство плаћања означава се: „картица“.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10 и 94/11, у даљем тексту: Уредба), одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу са поменутом Уредбом, лице које обавља делатност 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета) ослобођено је обавезе евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

1. Када је у питању обавеза издавања фискалног исечка у случају продаје робе путем интернета, при чему се плаћање врши путем телекомуникационе услуге ПлатиМо (плаћање робе и услуга путем мобилног телефона), мишљење Министарства финансија је да промет који привредни субјект оствари прометом добара, односно услуга физичким лицима на претходно наведен начин, није у обавези да евидентира преко фискалне касе, с обзиром да су лица која обављају делатност 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета) ослобођена обавезе евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

2. У случају када се купац физички не налази на продајном месту трговца, односно пружаоце услуге, већ се избор робе или услуге врши путем телефона, при чему се испостављање рачуна за изабрану робу или услугу, као и плаћање врши преко ПлатиМо система, уз доставу курирском службом, уз додатну могућност плаћања по достави где у конкретном случају курир са свог мобилног телефона издаје рачун преко ПлатиМо система купцу, мишљење Министарства финансија је да је у наведеном случају лице чија је делатност промет добара на мало, односно пружање

услуга физичким лицима дужно да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе, с обзиром да је наведеном Уредбом само лице које обавља делатност 47.91 (Трговина на мало посредством поште или интернета), ослобођено обавезе евидентирања промета преко фискалне касе.

То би значило да је лице које врши промет у малопродајном објекту (нпр. трговина робом широке потрошње), у коме купац може да купи робу на лицу места или да је наручи телефоном, при чему се роба наручена телефоном доставља поштом или путем курирске службе, а плаћање путем телекомуникационе услуге ПлатиМо, дужно да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, независно од начина наручивања, доставе и плаћања, сагласно члану 3. ст. 1. и 2. Закона.

Приликом евидентирања овако оствареног промета преко фискалне касе, мишљење Министарства финансија је да се у бази података фискалне касе као средство плаћања означава „картица“, уколико ПлатиМо систем омогућава штампање документа који недвосмислено потврђује да је новчана трансакција извршена, односно да је са банковног рачуна купца извршен пренос новчаних средстава малопродавцу.

3. Уколико се куповина робе врши директно на продајном месту (киоск, продавница), у случају када се за продају исте врши слање платног налога на мобилни телефон корисника кроз WebПлатиМо апликацију која је инсталирана на рачунару са интернет конекцијом на самом продајном месту, односно плаћање робе се врши путем телекомуникационе услуге ПлатиМо, лице које врши продају добара на продајном месту (киоск, продавница) је дужно да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, сагласно члану 3. ст. 1. и 2. Закона.

Лице које врши продају робе на продајном месту (киоск, продавница), а плаћање исте врши путем телекомуникационе услуге ПлатиМо (плаћање робе путем WebПлатиМо апликације

инсталиране на рачунару са интернет конекцијом на самом продајном месту), при чему се кроз ПлатиМо систем, како се наводи у допису, може штампати слип као документ који би служио као доказ о извршеном плаћању, мишљење Министарства финансија је да се приликом евидентирања овако оствареног промета преко фискалне касе, у бази података фискалне касе као средство плаћања означава „картица“.

У конкретном случају, малопродавац би вршио штампање слипа у два примерка, при чему би један примерак слипа задржао за себе као доказ о извршеној новчаној трансакцији, односно да је извршен пренос средстава на рачун продавца.

4. Када се куповина робе врши директно на продајном месту (киоск, продавница), и то у случају када се за продају исте врши слање платног налога на мобилни телефон корисника кроз ПОС уређај који је повезан са ПлатиМо системом, лице које врши продају добара на продајном месту (киоск, продавница) је дужно да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, сагласно члану 3. ст. 1. и 2. Закона.

Такође, мишљење Министарства финансија је да лице које врши продају робе на продајном месту (киоск, продавница), при чему плаћање исте врши интеграцијом ПлатиМо система са ПОС уређајем, приликом евидентирања овако оствареног промета преко фискалне касе, у бази података фискалне касе као средство плаћања означава „картица“, сагласно члану 5. став 3. Закона.

Министарство напомиње да облик и садржина слипа који би служио као доказ о новчаној трансакцији (пребацивање новца са банковног рачуна купца на банковни рачун продавца), није прописан Законом о фискалним касама.

7. Да ли постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредно друштво у малопродајним

објектима врши продају поклон честитки (поклон ваучера) уз накнаду, којима доносиоц (купац) може куповати добра до утврђене вредности поклон честитке?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00069/2012-04 од 21.2.2012. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Означавање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе у смислу члана 5. став 3. Закона, врши се на следећи начин: ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон честиткама, интерним картицама и сл, као средство плаћања означава се: „готовина“, ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос, као средство плаћања означава се: „чек“ и ако се плаћање врши платном картицом, као средство плаћања означава се: „картица“.

Према томе, привредно друштво које у малопродајним објектима врши продају поклон честитки (поклон ваучера) уз накнаду, којима доносиоц (купац) може куповати добра до утврђене вредности поклон честитке, није дужно да промет остварен на претходно наведен начин евидентира преко фискалне касе, с обзиром да накнада при куповини поклон ваучера не представља промет добара, односно услуга, сагласно члану 3. Закона.

При томе, Министарство финансија напомиње да је у конкретном случају привредно друштво које врши промет добара, односно продаје добра при чему се наплата врши поклон честитком дужно да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, с тим да у фискалној каси као средство плаћања значи: „готовина“, сагласно претходно наведеним одредбама Закона.

8. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуге изнајмљивања женских торби, марама и других предмета за личну употребу физичким лицима, у оквиру претежне делатности 77.29 (Изнајмљивање и лизинг осталих предмета за личну употребу и употребу у домаћинству)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00598/2012-04 од 31.1.2012. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10 и 94/11, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Сагласно наведеној Уредби, лица која обављају делатности 77.29 (Изнајмљивање и лизинг осталих предмета за личну употребу и употребу у домаћинству) нису ослобођена обавезе евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Према томе, у смислу наведене одредбе Закона и наведене Уредбе, лице које пружа услуге изнајмљивања женских торби, марама и других предмета за личну употребу физичким лицима, у оквиру претежне делатности 77.29 (Изнајмљивање и лизинг осталих предмета за личну употребу и употребу у домаћинству) је дужно да сваки појединачно остварен промет пружањем наведених услуга евидентира преко фискалне касе.

9. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект пружа услугу посредовања између студената и ДОБА факултета из Марибора путем интернета, односно у име ДОБА факултета из Марибора прима електронске пријаве за студирање, наплаћује школарину и дозвољава приступ портала са кога се користе едукативни материјали

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00570/2010-04 од 23.1.2012. год.)

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 61/10, 101/10 и 94/11, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, у смислу наведене одредбе Закона и наведене Уредбе, а у конкретном случају, када привредни субјект остварује промет пружањем услуге посредовања између студената и ДОБА факултета из Марибора путем интернета, односно у име ДОБА факултета из Марибора прима електронске пријаве за студирање, наплаћује школарину и дозвољава приступ порталу са кога се користе едукативни материјали, мишљење Министарства финансија је да привредни субјект није у обавези да такав промет евидентира преко фискалне касе, с обзиром да није дошло до промета услуге физичком лицу, односно да у конкретном случају привредни субјект поменуте услуге посредовања пружа ДОБА факултету из Марибора.

10. Могућност дислоцирања дела готовине из фискалне касе у току радног дана у сеф који би се налазио у самом малопродајном објекту

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00572/2011-04 од 9.1.2012. год.)

Сагласно члану 13. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), дневни извештај је фискални документ који је обвезник дужан да формира и штампа једном дневно, на крају рада. У дневном извештају се евидентирају тотали промета добара и услуга из свих фискалних исечака забележених у оперативној меморији, сачињених од тренутка формирања претходног дневног извештаја.

Чланом 15. Закона прописано је да је пресек стања фискални документ који се формира и штампа по потреби, на

захтев Пореске управе или за потребе обвезника, у коме се евидентирају тотали промета добара и услуга, као и тотали средстава плаћања (готовина, чек и картица) из свих формираних и одштампаних фискалних исечака фискалне касе, од тренутка формирања и штампања претходног дневног извештаја из фискалне касе.

Према томе, у складу са претходно изнетом одредбом Закона, мишљење Министарства финансија је да, у конкретном случају, привредни субјект на основу сачињеног пресека стања као фискалног документа сагласно члану 15. Закона, може вршити дислоцирање готовине из фискалне касе у току радног дана у сеф који се налази у самом малопродајном објекту, под условом да обезбеди веродостојан документ који садржи податак о спецификацији готовог новца, који ће бити расположив у фискалној каси, а на основу кога би се у случају контроле надлежног пореског органа могла утврдити количина готовине која је дислоцирана у сефу који се налази у малопродајном објекту.

То би значило да би привредни субјект пре дислоцирања готовине и других средстава плаћања из фискалне касе у току радног дана у сеф који се налази у самом малопродајном објекту морао сачинити пресек стања као фискални документ, у коме се евидентирају тотали промета добара и услуга, као и тотали средстава плаћања (готовина, чек и картица) из свих формираних и одштампаних фискалних исечака фискалне касе, од тренутка формирања и штампања претходног дневног извештаја из фискалне касе, као и веродостајан документ који садржи податак о спецификацији новчаница када је у питању готовина.

Такође, Министарство финансија напомиње да поред пресека стања који би се сачињавао у моменту дислоцирања готовине и других средстава плаћања, привредни субјект је дужан и да на крају рада формира и одштампа дневни извештај фискалне касе, сагласно члану 13. Закона.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Могућности закључење анекса уговора о набавци радова у случају када је Народна банка Србије са понуђачем „ИМП Раћунарство“ d.o.o. Београд закључила уговор о набавци радова – адаптација и додатни радови на пасивној лан мрежи у објектима Народне банке Србије (1. фебруара 2011. године), а дана 4. јануара 2012. Народну банку Србије уговарач – понуђач је обавестио да је извршена статусна промена спајања уз припајање, којом је привредно друштво „ИМП Раћунарство“ d.o.o. Београд престало да постоји и припојило се привредном друштву „ИМП – Раћунарски системи“ d.o.o. Београд, с тим да је затражено анексирање уговора како би се омогућио наставак његове реализације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 404-02-12/2012-27 од 22.5.2012. год.)

Уговор о јавној набавци је, сагласно члану 2. тачка 2) Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон), теретни уговор закључен у писаној форми између наручиоца и понуђача у складу са спроведеним поступком јавне набавке, који за предмет има набавку добара, пружање услуга или извођење радова.

Чланом 82. Закона прописано је да:

– наручилац закључује уговор о јавној набавци са понуђачем чија је понуда изабрана као најповољнија (став 1);

– ако понуђач чија је понуда изабрана као најповољнија одбије да закључи уговор о јавној набавци, наручилац може да закључи уговор са првим следећим најповољнијим понуђачем (став 2);

– уговор мора бити закључен у складу са најповољнијом понудом (став 3);

– након закључења уговора наручилац може дозволити измену цене само из објективних разлога који морају бити одређени у конкурсној документацији односно предвиђени посебним прописима (став 4).

С обзиром на наведено, односно да се уговор о јавној набавци закључује након спроведеног строго формалног поступка јавне набавке и да се може мењати само у погледу цене и то из објективних разлога који морају бити одређени у конкурсној документацији односно предвиђени посебним прописима, мишљење Министарства финансија је да се уговор о јавној набавци не може уступати другом лицу ради његовог извршавања.

Међутим, у пракси је могуће да дође до статусне промене уговорне стране (изабрани понуђач). Законом о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11) уређено је да:

– се статусном променом друштво (у даљем тексту: друштво преносилац) реорганизује тако што на друго друштво (у даљем тексту: друштво стицалац) преноси имовину и обавезе, док његови чланови у том друштву стичу уделе, односно акције (члан 483. став 1);

– у статусној промени не може учествовати друштво које је у ликвидацији или у стечају, осим ако се статусна промена спроводи као мера реорганизације у складу са законом којим се уређује стечај (члан 484. ст. 2);

– поверилац друштва које учествује у статусној промени чије је потраживање настало пре регистрације статусне промене у складу са законом о регистрацији и који сматра да ће статусна промена у којој учествује његов дужник угрозити намирење његовог потраживања, може, у року од 30 дана од дана

објављивања обавештења из члана 495. овог закона (нацрт уговора о статусној промени, односно нацрт плана поделе друштва) од стране његовог дужника, захтевати добијање одговарајуће заштите (члан 509. став 1);

– поверилац друштва преносиоца, односно друштва стицаоца има право да заштиту из члана 509. овог закона захтева од свог дужника или од друштва стицаоца, односно друштва преносиоца само ако је финансијска ситуација друштва која учествују у статусној промени таква да спровођење статусне промене угрожава намирење његовог потраживања, па је пружање те заштите неопходно ради обезбеђивања положаја повериоца који неће бити лошији од положаја који је имао пре спровођења статусне промене (члан 510. став 1);

– право да захтевају заштиту немају: повериоци чија потраживања спадају у први или други исплатни ред у смислу закона којим се уређује стечај и повериоци чије је потраживање обезбеђено (члан 510. став 2);

– поверилац који у року од 15 дана од дана слања захтева за пружање заштите не добије одговарајућу заштиту има право да тужбом надлежном суду против свог дужника захтева добијање одговарајуће заштите, у смислу члана чл. 509. и 510. овог закона. Поверилац има право на заштиту само ако докаже да је намирење његовог потраживања угрожено услед статусне промене. На захтев друштва суд може одредити привремену меру забране спровођења статусне промене, ако нађе да је то нужно и оправдано ради обезбеђивања одговарајуће заштите за повериоца који је поднео тужбу (члан 511).

Према томе, ако наручилац процени да је то целисходно, мишљење Министарства финансија је да је закључење анекса уговора о јавној набавци могуће ако друштво стицалац:

– испуњава обавезне услове за учешће у поступку јавне набавке и, евентуално, друге додатне услове из конкурсне документације (које је већ испунило друштво преносилац);

– прихвати цену и уговорне обавезе и

– достави доказе и гаранцију коју је дало друштво преносилац.

Осим тога, ако наручилац одлучи да закључи анекс уговора о јавној набавци због статусне промене друге уговорне стране, потребно је да поступак регистрације наведене статусне промене у Регистру привредних субјеката буде спроведен у складу са законом

2. Да ли је потребно спровести поступак јавне набавке за набавке браварских услуга за потребе Дирекције за управљање одузетом имовином, односно да ли се може искључити примена Закона о јавним набавкама у складу са чланом 7. став 1. тачка 4) Закона о јавним набавкама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 404-02-00179/2012-27 од 17.5.2012. год.)

Чланом 7. став 1. тачка 4) Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да набавке за које је посебним прописом одређено да могу бити проглашене поверљивим и које је надлежни орган својом одлуком, заснованом на овлашћењима из посебног прописа одредио као поверљиве, због тога што би сазнање неовлашћених лица да се такве набавке спроводе, или сазнање да предмети набавке имају одређене спецификације или да се врше од одређеног понуђача, угрозило безбедност државе или грађана.

Наведену законску одредбу је могуће применити ако су кумулативно испуњени следећи услови:

– да је посебним прописом одређено да набавке могу бити проглашене поверљивим;

– да је надлежни орган својом одлуком, заснованом на овлашћењима из тог посебног прописа, набавке одредио поверљивим;

– надлежни орган набавку може одредити као поверљиву због тога што би сазнање неовлашћених лица да се такве набавке спроводе, или сазнање да предмети набавке имају одређене спецификације или да се врше од одређеног понуђача, угрозило безбедност државе или грађана.

Из изнетог произлази да члан 7. став 1. тачка 4) Закона нема за предмет да одреди које се набавке сматрају поверљивим, већ да упуту на примену прописа којима се то питање уређује и на основу којих се одредбе Закона не примењују на набавку добара и услуга и уступање извођења радова.

По мишљењу Министарства финансија, правно је могуће да се поверљивим одреде не само набавке у области војске и полиције, већ и набавке у другим областима, као што је нпр. откривање, одузимање и управљање имовином проистеклом из кривичног дела ако се оцени да морају имати одређени степен поверљивости, што се уређује прописима у тој области. По правилу се законом којом се уређује одговарајућа област прописује које се набавке сматрају поверљивим и прописује овлашћење за доношење подзаконских аката којима се ближе одређују набавке које су поверљивог карактера. У зависности од овлашћења (Влада, министар, старешина државног органа и сл) доноси се одговарајући акт као што је уредба, правилник, наредба, упутство и сл. Према томе, прописима који се односе на откривање, одузимање и управљање имовином проистеклом из кривичног дела могуће је уредити набавке добара, услуга и радова које се сматрају поверљивим због тога што би сазнање неовлашћених лица да се такве набавке спроводе, или сазнање да предмети набавке имају одређене спецификације или да се врше од одређеног понуђача, угрозило безбедност државе или грађана.

Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Сл. гласник РС“, бр. 97/08) не садржи одредбе на основу којих се набавке у вези са управљањем имовином проистеклом из

кривичног дела могу прогласити поверљивим, а такође није достављена ни одлука надлежног органа, донета на основу овлашћења из овог закона, којим је предметна набавка одређена као поверљива.

Имајући у виду наведено, мишљење Министарства финансија је да у случају набавке браварских услуга за потребе Дирекције за управљање одузетом имовином нису испуњени услови прописани чланом 7. став 1. тачка 4) Закона, односно набавку предметних услуга требало би извршити на начин и под условима прописаним овим законом.

Такође, Министарство финансија указује да према члану 13. Закона наручилац у конкурсној документацији може захтевати заштиту поверљивости података које понуђачима ставља на располагање (став 1). Лице које је примило податке одређене као поверљиве дужно је да их да их чува и штити, без обзира на степен те поверљивости (став 2).

3. Да ли је ПД „Електроизградња“ д.о.о. Београд наручилац у смислу члана 3. Закона о јавним набавкама, односно да ли је у обавези да примењује одредбе Закона о јавним набавкама када купује добра, закупује добра или узима у лизинг добра или набавља радове односно услуге?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00586/2012-27 од 15.5.2012. год.)

Према члану 83. став 1. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) наручиоци јавних набавки у областима водопривреде, енергетике, рударства, телекомуникација и саобраћаја јесу наручиоци из члана 3. овог закона и лица из члана 84. овог закона, када набављају добра,

услуге или радове неопходне за обављање делатности из члана 85. овог закона.

Чланом 84. став 1. Закона је прописано да ако Република Србија, територијална аутономија или локална самоуправа на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа додели посебна или искључива права за обављање делатности из члана 85. овог закона лицу које није наручилац из члана 3. овог закона, ималац таквог права је дужан да приликом набавке добара, услуга или радова неопходних за обављање тих делатности поступа као наручилац у смислу одредаба овог закона.

Према члану 85. став 1. Закона предмет јавне набавке у областима водопривреде, енергетике, рударства, телекомуникација и саобраћаја, у смислу овог закона, јесте набавка добара, услуга и радова неопходних за:

1) изградњу, одржавање и експлоатацију објеката за производњу, транспорт, односно пренос и дистрибуцију: воде за пиће, електричне енергије, гаса и топлотне енергије;

2) истраживање или вађење нафте и гаса, истраживање или ископавање угља и осталих минералних сировина и других чврстих горива;

3) изградњу, одржавање и коришћење објеката у функцији ваздушног, речног и железничког саобраћаја, као и линијског градског и приградског превоза путника у друмском саобраћају који се обавља трамвајима, тролејбусима и аутобусима;

4) изградњу, одржавање и коришћење телекомуникационих мрежа и капацитета и пружање телекомуникационих услуга.

Из наведеног произлази да статус наручиоца јавне набавке може да има и лице које није наручилац из члана 3. Закона, ако има посебно или искључиво право на обављање делатности у областима водопривреде, енергетике, рударства, телекомуника-

ција и саобраћаја и то када набавља добра, услуге или радове за потребе обављање тих делатности.

Одлуком о промени оснивачког акта Привредног друштва „Електроизградња“ д.о.о. Београд („Сл. лист града Београда“, бр. 2/11 и 27/11) прописано је, између осталог, да:

– је претежна делатност привредног друштва изградња електричних и телекомуникационих водова која обухвата изградњу водова за дистрибуцију електричне енергије и телекомуникација и изградњу међусобно повезаних зграда и грађевина које чине саставни део тих система и изградњу осталих грађевина за међусобне и локалне комуникације и енергетске далеководне и мрежу, као и електране (члан 9);

– оснивач оснива привредно друштво са посебним правом обављања делатности наведених у члану 9 ове одлуке (члан 10. став 4).

Из изнетог произлази да је Привредном друштву „Електроизградња“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: привредно друштво) локална самоуправа на основу подзаконског акта доделила посебно право на обављање делатности изградње електроенергетских и телекомуникационих водова која спада у делатност из члана 85. став 1. тачка 1) Закона.

То, другим речима, значи да привредно друштво није наручилац из члана 3. Закона, али има статус наручиоца у смислу члана 83. став 1. Закона, те је у обавези да набавке добара, услуга или радова за потребе обављања претежне делатности – изградња електроенергетских и телекомуникационих водова врши у складу са Законом (члан 84. став 1. Закона).

4. Да ли предузеће ПРИМ Д.о.о. Костолац у власништву Владе Републике Србије, као предузеће које у готово стопроцентном

износу испоручује робу и услуге наручиоцу ТЕ-КО Костолац, има обавезу поштовања одредби Закона о јавним набавкама, имајући у виду да ТЕ-КО Костолац кроз скупштину ПРИМ Д.о.о. учествује у управљању?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00191/2012 од 9.5.2012. год.)

Предмет јавне набавке у областима водопривреде, енергетике, рударства, телекомуникација и саобраћаја, сагласно члану 85. став 1. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон), јесте набавка добара, услуга и радова неопходних за:

1) изградњу, одржавање и експлоатацију објеката за производњу, транспорт, односно пренос и дистрибуцију: воде за пиће, електричне енергије, гаса и топлотне енергије;

2) истраживање или вађење нафте и гаса, истраживање или ископавање угља и осталих минералних сировина и других чврстих горива;

3) изградњу, одржавање и коришћење објеката у функцији ваздушног, речног и железничког саобраћаја, као и линијског градског и приградског превоза путника у друмском саобраћају који се обавља трамвајима, тролејбусима и аутобусима;

4) изградњу, одржавање и коришћење телекомуникационих мрежа и капацитета и пружање телекомуникационих услуга.

Према члану 87. став 1. тачка 8) Закона одредбе овог закона не примењују се на набавке у областима водопривреде, енергетике, рударства, телекомуникација и саобраћаја у случајевима када наручилац као повезано лице у смислу закона којим се уређује порез на добит предузећа, односно закона којим се уређује порез на доходак грађана, врши набавку од лица са којим је повезан, под условом да је у претходне три године наручилац

остварио најмање 80% просечног укупног прихода за лице са којим је повезан.

Чланом 55. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10 и 101/11) прописано је да матично правно лице и зависна правна лица, у смислу овог закона, чине групу повезаних правних лица ако међу њима постоји непосредна или посредна контрола над најмање 75% акција или удела.

Сагласно наведеном, одредбе Закона се не примењују на набавке у областима водопривреде, енергетике, рударства, телекомуникација и саобраћаја уколико су кумулативно испуњени следећи услови:

– да наручилац као повезано лице у смислу закона којим се уређује порез на добит предузећа, односно закона којим се уређује порез на доходак грађана, врши набавку од лица са којим је повезан;

– да је у претходне три године наручилац остварио најмање 80% просечног укупног прихода за лице са којим је повезан;

– да између матичног правног лица и зависних правних лица постоји непосредна или посредна контрола над најмање 75% акција или удела.

Истовремено, Министарство финансија истиче да је овлашћено да даје мишљења о примени одредаба Закона и прописа донетих за његово извршавање, као и да врши контролу документације код директних и индиректних корисника буџетских средстава, са циљем да утврди да ли су средства наменски и законито коришћена, али не и да оцењује да ли су у конкретном поступку јавне набавке испуњени Законом прописани разлози за његову примену или нису. То, другим речима, значи да испуњеност

услова за примену појединих законских одредби у сваком конкретном случају јавне набавке цени наручилац.

5. а) Да ли наручилац поступа у складу са Законом о јавним набавкама ако у другој фази рестриктивног поступка захтева од квалификованих кандидата којима је признао квалификацију у првој фази овог поступка да поново достављају доказе из члана 45. овог закона?

б) Да ли је понуда неисправна ако понуђач, уместо потврде АПР-а да му није изречена мера забране обављања делатности, достави потврду привредног суда и прекршајног суда да иста мера није изречена?

в) Ако Инжењерска комора издаје потврду о исправности лиценце за период од годину дана, да ли је понуђач дужан да шестомесечно прибавља ову потврду како би у поступку јавних набавки могао да презентира овај документ не старији од шест месеци?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-589/10-27 од 7.5.2012. год.)

а) Законом о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је, између осталог, да:

– је рестриктивни поступак поступак у којем у првој фази наручилац признаје квалификацију подносиоцима пријава на основу претходно одређених услова, а у другој фази позива све подносиоце пријава којима је признао квалификацију (кандидати) да поднесу понуду (члан 22. став 1),

– наручилац признаје квалификацију подносиоцу пријаве за кога утврди да испуњава услове из члана 44. овог закона на основу доказа које подносилац пријаве доставља уз пријаву у складу са чланом 45. овог закона (члан 22. став 4),

– је понуђач дужан да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана настанка промене у било којем од података из овог члана, о тој промени писмено обавести наручиоца и да је документује на прописани начин (члан 45. став 10).

Из наведених одредби произлази да је подносилац пријаве, на захтев наручиоца, дужан да уз пријаву достави и доказе о испуњености обавезних услова за учешће у поступку јавне набавке у првој фази рестриктивног поступка, на основу којих наручилац признаје квалификацију подносиоцима пријава, те да наручилац наведене доказе не може да тражи и у другој фази рестриктивног поступка. Као сигурност наручиоцу да кандидат испуњава услове из члана 44. Закона и у другој фази рестриктивног поступка јесте обавеза кандидата да га обавести о било којој промени података, у року од пет дана од дана настанка те промене.

Међутим, имајући у виду да листа кандидата важи за период који не може бити дужи од две године од дана доношења одлуке о признавању квалификације и да у том периоду наручилац може да спроводи више других фаза рестриктивног поступка, мишљење Министарства финансија је да би након спроведене друге фазе рестриктивног поступка и сачињавања листе понуђача, а у случају сумње да најповољнији понуђач више не испуњава обавезне услове на основу којих је стекао статус кандидата, о чему није обавестио наручиоца, наручилац може од њега да тражи доказе о испуњености тих услова.

б) Право на учешће у поступку има понуђач ако му у року од две године пре објављивања јавног позива није изречена правноснажна судска или управна мера забране обављања делатности која је предмет јавне набавке (члан 44. став 2. тачка 3. Закона). Испуњеност наведеног услова понуђач доказује достављањем уз понуду потврде надлежног органа којом доказује да му није изречена мера забране обављања делатности (члан 45. став 1. тачка 3. Закона).

Чланом 6. Правилника о обавезним елементима конкурсне документације у поступцима јавних набавки („Сл. гласник РС“, бр. 50/09) прописано је да:

– наручилац у конкурсној документацији наводи услове које понуђач мора да испуни да би могао да учествује у поступку јавне набавке, као и све доказе којима се доказује њихова испуњеност (став 1),

– упутство како се доказује испуњеност услова за учешће у поступку јавне набавке мора да садржи прецизно навођење једног или више доказа одређених законом за сваки од предвиђених услова за учешће у поступку јавне набавке и органа надлежног за њихово издавање (уз навођење релевантних одредаба тих закона) (став 3).

Из наведених одредби произлази да је понуда исправна уколико понуђач уз понуду, као доказ да му у року од две године пре објављивања јавног позива није изречена правноснажна судска или управна мера забране обављања делатности која је предмет јавне набавке, достави доказ који је наручилац навео у упутству како се доказује испуњеност услова за учешће у поступку јавне набавке.

в) Ако се предмет јавне набавке односи на делатност за чије обављање понуђач мора да има дозволу која је предвиђена посебним прописом понуђач је дужан да, сагласно члану 45. став 1. тачка 5) Закона, уз понуду достави важећу дозволу за обављање те делатности коју је издао надлежни орган.

То, у конкретном случају, значи да понуђач није дужан да шестомесечно доставља потврду Инжењерске коморе о исправности лиценце ако се та лиценца издаје са периодом важења од једне године, јер та лиценца представља важећу дозволу за обављање одговарајуће делатности за период за који је издата.

6. Да ли је ЈП „Љубичево“ из Пожаревца било дужно да спроведе поступак јавне набавке за моторно гориво (бензин и дизел гориво) у 2011. години или су пак за наведене набавке били испуњени услови из члана 7. став 1. тачка 5) Закона за изузимање од примене Закона о јавним набавкама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00195/2012-27 од 4.5.2012. год.)

Чланом 7. став 1. тачка 5) Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да се одредбе овог закона не примењују на набавке добара које наручилац набавља ради даље продаје, ради прераде и продаје, као и ради пружања услуга трећим лицима на тржишту, под условом да наручилац нема искључива или посебна права препродаје или изнајмљивања тих добара, односно пружања услуга за које ће та добра користити.

Према наведеној одредби наручилац није у обавези да примењује Закон када врши:

– набавку добара која су финални производ, а набавља их ради обављања своје тржишне делатности која може да се састоји у продаји (препродаја), изнајмљивању тих добара или пружању одређених услуга на тржишту,

– набавку репроматеријала (сировине, полупрерађевине, односно делови) које у оквиру своје делатности прерађује и тако израђује финални производ ради продаје или изнајмљивања тих добара.

Услов за изузимање од примене Закона, у складу са наведеном одредбом, је да наручиоцу нису додељена искључива или посебна права на обављање делатности, већ да он послује на тржишту под једнаким условима са осталим привредним субјектима. Искључива или посебна права на обављање одређене делатности привредном субјекту може да додели Република

Србија, територијална аутономија или локална самоуправа на основу посебног закона, подзаконског акта или другог прописа. Додељивањем искључивих или посебних права одређеном субјекту, односно субјектима поверава се обављање одређене делатности ограниченом броју лица на истом географском подручју.

У конкретном случају, моторно гориво које је набављено у 2011. години није, у смислу члана 7. став 1. тачка 5) Закона, купљено ради препродаје, од њега се није произвео нови производ ради продаје, нити је његова набавка била у вези са пружањем услуге трећим лицима на тржишту.

Из изнетог произлази да је ЈП „Љубичево“ Пожаревац, као наручилац приликом куповине моторног горива „ради обављања пољопривредних делатности (за пољопривредне машине) и мањим делом за коришћење службених возила“ било у обавези да примењује одредбе Закона.

Констатација да је „Буџетска инспекција града Пожаревца у поступку контроле за 2011. годину утврдила да набавка горива није вршена из буџетских средстава (на име субвенција) већ из сопствених средстава ове фирме“ без утицаја је на обавезу ЈП „Љубичево“ Пожаревац да у конкретном случају спроведе јавну набавку.

Наиме, Законом је прописано да је:

– јавна набавка прибављање добара и услуга или уступање извођења радова од стране државног органа, организације, установе или других правних лица који се, у смислу овог закона, сматрају наручиоцима, на начин и под условима прописаним овим законом (члан 2 тачка 1);

– наручилац јавне набавке јавно предузеће (члан 3. тачка 2).

Овом приликом, такође, треба имати у виду да су чл. 7. и 87. Закона наведене набавке на које се Закон не примењује. У ове набавке нису сврстане набавке према извору финансирања или,

другим речима, извор финансирања предмета јавне набавке није предвиђен као критеријум за примену ових одредби Закона.

С обзиром да је јавно предузеће наручилац јавних набавки, да је прибављање добара и услуга или уступање извођења радова од стране јавног предузећа, као наручиоца јавна набавка, као и да набавке које се финансирају из неких других средстава која нису буџетска, нису изузете од примене Закона, мишљење Министарства финансија је да је ЈП „Љубичево“ Пожаревац било дужно да јавне набавке, које се „финансирају из сопствених средстава“, врши на начин и под условима прописаним Законом.

7. Да ли предузеће које је основано 2011. године може учествовати у поступцима јавних набавки имајући у виду да је Законом о јавним набавкама предвиђено да понуђачи у понуди достављају биланс стања за претходне три обрачунске године, бонитет, као и осталу документацију која је везана за време трајања рада предузећа?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 404-02-00-144/2011-27 од 3.5.2012. год.)

Чланом 44. став 2. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је, између осталог, да право на учешће у поступку има понуђач ако располаже:

- неопходним финансијским и пословним капацитетом (тачка 6).
- довољним техничким и кадровским капацитетом (тачка 7).

Неопходан финансијски капацитет понуђач доказује, сагласно члану 45. став 2. тачка 1) Закона, достављањем уз понуду биланса стања са мишљењем овлашћеног ревизора или извод из

тог биланса стања, односно исказ о понуђачевим укупним приходима од продаје и приходима од производа, радова или услуга, на које се уговор о јавној набавци односи – најдуже за претходне три обрачунске године, као и мишљење или исказе банака или других специјализованих институција, односно доказе који су наведени у јавном позиву и у конкурсној документацији. Наручилац је дужан да у јавном позиву или у конкурсној документацији наведе који је доказ из ове тачке изабрао и које друге доказе који доказују финансијски и пословни капацитет понуђач треба да приложи.

Неопходан пословни капацитет понуђач доказује, сагласно члану 45. став 2. тачка 2) подтачка а) Закона, достављањем уз понуду списка најважнијих испоручених добара, изведених радова или пружених услуга за период од претходних пет година за радове, односно три године за добра и услуге, са износима, датумима и листама купаца односно наручилаца. Ако су купци односно наручиоци субјекти који се у смислу овог закона сматрају наручиоцем, доказ мора бити у облику потврде, издате или потписане од стране надлежног органа, а ако су купци, односно наручиоци остала правна лица односно предузетници, потврду издаје или потписује тај купац односно тај наручилац.

Из изнетог произлази да наручилац у поступку јавне набавке може да тражи од понуђача доказ да располаже неопходним финансијским капацитетом за претходну годину, две године или три године.

Као доказ да понуђач располаже неопходним пословним капацитетом, наручилац може да захтева списак најважнијих испоручених добара, изведених радова или пружених услуга за период од претходних пет година ако су предмет јавне набавке радови, односно три године ако су предмет јавне набавке добра и услуге.

Законом одређени период за који наручиоци могу да траже испуњеност финансијског капацитета и период за који могу да

траже испуњеност пословног капацитета односи се на понуђаче (правна и физичка лица) који су били основани и обављали своју делатност у тим периодима и даље је обављају. Како понуђачи који су основани у години у којој се спроводи поступак јавне набавке нису у могућности да доставе доказе за наведене периоде, мишљење Министарства финансија је да, у складу са начелом обезбеђивања конкуренције међу понуђачима, у поступку јавне набавке може да учествује и понуђач који обавља своју делатност у периоду краћем од наведених рокова. Такав понуђач доставља доказе за период који се рачуна од дана доношења решења о регистрацији привредног субјекта, с тим што мора да испуњава и остале услове из члана 44. Закона.

8. Да ли вршилац техничке контроле главног пројекта може бити понуђач у поступку јавне набавке услуге стручног надзора над извођењем радова или се сматра субјектом који је учествовао у припреми конкурсне документације, те као такав не може наступати као понуђач у наведеној јавној набавци?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00258/2012 од 3.5.2012. год.)

Начело обезбеђивања конкуренције међу понуђачима уређено је чланом 9. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон). Суштина овог начела односи се на то да:

– наручилац не може да ограничи конкуренцију међу понуђачима, а посебно не може онемогућавати било којег понуђача да учествује у поступку јавне набавке неоправданом употребом преговарачког поступка, нити коришћењем дискриминаторских услова и критеријума (став 1);

– субјекти који су припремали конкурсну документацију или поједине њене делове не могу наступати као понуђачи или као подизвођачи нити могу сарађивати са понуђачима приликом припремања понуде (став 2).

Како би се у конкретном случају радило о јавној набавци услуге стручног надзора над извођењем радова, обавеза наручиоца била би, између осталог, да лицу које врши стручни надзор над извођењем радова достави техничку документацију за радове над којима се врши надзор.

Ако би лице које је извршило техничку контролу главног пројекта контролисало да ли се грађење врши према техничкој документацији по којој је издата грађевинска дозвола за конкретни грађевински пројекат (стручни надзор над извођењем радова), значило би да наведено лице контролише да ли се грађење врши у складу са главним пројектом у чијој је изради учествовало, због чега би био у предности у односу на остале понуђаче.

Осим тога, реално је претпоставити да наведено лице може доћи у ситуацију да буде необјективно (пристрасно) приликом вршења стручног надзора, што је у супротности са његовим обавезама које произлазе из начина на који тај надзор треба да се врши, односно што би могло да буде од утицаја на његово понашање у извршавању обавеза из уговора чији је предмет пружање услуге стручног надзора над извођењем радова.

Такође, ако то лице унапред зна да не може да се појави у својству понуђача у поступку јавне набавке услуге стручног надзора над извођењем радова, имаће професионалнији приступ у извршавању обавеза везаних за техничку контролу главног пројекта, што би могло да буде од утицаја на квалитет понуде у поступку јавне набавке радова.

Имајући у виду да конкуренција међу понуђачима доприноси, између осталог, заштити понуђача од нелојалне

конкуренције, односно подношењу квалитетније понуде, мишљење Министарства финансија је да лице које је вршило техничку контролу главног пројекта не би могло да се појави као понуђач у поступку јавне набавке услуге стручног надзора над извођењем радова.

9. Понуђачи Србије – Пословно удружење понуђача Србије у поступцима јавних набавки обавестило је Министарство финансија о „проблемима са којима се суочавају понуђачи у поступцима јавних набавки“ и констатовало да „незаконите радње Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки доводе до повреде јавног интереса и интереса понуђача“ и упутило је молбу да Министарство финансија „поступи по захтевима Пословног удружења – Понуђачи Србије за покретање надзорног поступка против Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 404-02-00055/2012-27 од 26.4.2012. год.)

Чланом 119. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да надзор над спровођењем овог закона врши министарство надлежно за послове финансија.

Овлашћење министарства финансија (у даљем тексту: министарство) да врши надзор над спровођењем Закона произлази из члана 6. Закона о министарствима („Сл. гласник РС“, бр. 16/11), којим је прописано да министарство обавља послове државне управе који се односе на јавне набавке.

Државну управу, сагласно члану 1. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), чине

министарства, органи управе у саставу министарстава и посебне организације (у даљем тексту: органи државне управе).

Облици надзора који министарство, као орган државне управе, врши над другим органима државне управе и имаоцима јавних овлашћења у вршењу поверених послова државне управе, ближе су уређени Законом о државној управи.

Тако је Законом о државној управи прописано да:

– инспекцијским надзором органи државне управе испитују спровођење закона и других прописа непосредним увидом у пословање и поступање физичких и правних лица и, зависно од резултата надзора, изричу мере на које су овлашћени (члан 18. став 1);

– унутрашњи надзор јесте надзор који органи државне управе врше над другим органима државне управе и имаоцима јавних овлашћења у вршењу поверених послова државне управе. Унутрашњи надзор састоји се од надзора над радом, од инспекцијског надзора преко управне инспекције и од других облика надзора уређених посебним законом (члан 45. ст. 1. и 2);

– се надзор над радом састоји од надзора над законитошћу рада и надзора над сврсисходношћу рада органа државне управе и ималаца јавних овлашћења у вршењу поверених послова државне управе. Надзором над законитошћу рада испитује се спровођење закона и других општих аката, а надзором над сврсисходношћу рада делотворност и економичност рада и сврховитост организације послова (члан 46. ст. 1. и 2).

Чланом 100. Закона образује се Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), као самосталан и независан орган Републике Србије, који обезбеђује заштиту права понуђача и јавног интереса у поступцима јавних набавки (став 1), с тим да Републичка комисија за свој рад одговара Народној скупштини (став 6).

Имајући у виду да се Републичка комисија образује чланом 100. став 1. Закона, као самосталан и независан орган Републике Србије, на који је начин наведена комисија издвојена (изузета) од извршне власти, односно од државне управе као дела извршне власти Републике Србије, произлази да министарство не може да врши надзор над радом Републичке комисије.

С тим у вези, министарство финансија подсећа да надзор над радом Републичке комисије обавља Народна скупштина (члан 100. став 6. Закона), односно да се против одлуке Републичке комисије може покренути управни спор (члан 118. став 6. Закона).

Истовремено, Министарство финансија подсећа да је Управа за јавне набавке овлашћена да, сагласно члану 99. став 1. тачка 4) Закона, поднесе захтев за заштиту права у случају повреде јавног интереса.

10. Да ли након спроведеног отвореног поступка јавних набавки (ради се о сукцесивним испорукама) наручилац има право да у погледу врсте и количине у одређеном проценту одступи од уговорених количина и врсте добара (нпр. уколико се ради о набавци хране и пића и у току трајања уговора дође до измењених околности у пословању – појава нових производа, запошљавање нових радника и друго)?

Да ли је потребно да се поред члана у коме су дефинисане потребе наручиоца (у виду спецификације у којој су приказане врсте и количине добара), у другом члану истог уговора дефинише да су потребе наручиоца у погледу врсте и количине исказане као оквирне потребе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-553/2011-27 од 25.4.2012. год.)

Законом о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да:

– наручилац може да покрене поступак јавне набавке ако је набавка предвиђена у годишњем плану набавки и ако су за ту набавку предвиђена средства у буџету Републике Србије, територијалне аутономије, локалне самоуправе или у финансијском плану наручиоца (члан 27. став 1);

– наручилац покреће поступак јавне набавке доношењем одлуке о покретању поступка у писаном облику која, између осталог, садржи и процењену вредност јавне набавке (члан 28. став 1. тачка 3);

– се процењена вредност јавне набавке исказује у укупном износу без пореза на додатну вредност (члан 37. став 2).

Из наведеног произлази да наручилац, у границама обезбеђених средстава, покреће поступак јавне набавке исказујући њену процењену вредност у укупном износу без пореза на додатну вредност.

Правилно процењена вредност јавне набавке од утицаја је на избор поступка јавне набавке и на друга права и обавезе које наручилац и понуђач имају у поступку јавне набавке (нпр. језик на коме се припрема конкурсна документација, износ таксе за подношење захтева за заштиту права и др).

Правилником о обавезним елементима конкурсне документације у поступцима јавних набавки („Сл. гласник РС“, бр. 50/09, у даљем тексту: Правилник) прописано је да:

– модел уговора мора да садржи све битне елементе уговора (предмет, цену и уговорне обавезе), с тим да модел уговора понуђач мора да попуни, овери печатом и потпише, чиме потврђује да је сагласан са садржином модела уговора и да садржина закљученог уговора не може да се разликује од садржине модела уговора (члан 7. ст 1, 2. и 4);

– у обрасцу структуре цене морају бити приказани основни елементи структуре цене као што су: јединичне цене и укупна цена; укупна цена без ПДВ-а и укупна цена са ПДВ-ом; посебно исказани трошкови који чине укупну цену (царина, трошкови превоза, монтаже и др. (члан 10. став 1).

У члану 7. став 1. алинеја десета Правилника о поступку отварања понуда и обрасцу за вођење записника о отварању понуда („Сл. гласник РС“, бр. 50/09) прописано је да записник о отварању понуда садржи, између осталог, податак који се односи на понуђену цену и евентуалне попусте које нуди понуђач, уколико их има.

Извештај о стручној оцени понуда садржи, између осталог, податак о предмету и вредности уговора о јавној набавци (члан 80. став 2. тачка 2. Закона).

На основу извештаја о стручној оцени понуда, наручилац доноси одлуку о избору најповољније понуде (члан 81. став 1. Закона), након чега, у складу са њом, закључује уговор о јавној набавци са понуђачем чија је понуда и изабрана као најповољнија (члан 82. став 1. Закона).

У погледу могућности измене уговора о јавној набавци, Министарство финансија указује да се она може вршити само у погледу уговорене цене. Наиме, после закључења уговора о јавној набавци наручилац може да дозволи промену цене само из објективних разлога који морају бити одређени у конкурсној документацији, односно предвиђени посебним прописима (члан 82. став 4. Закона). Други елементи уговора о јавној набавци не могу се мењати сагласношћу воља уговорних страна зато што се овај уговор закључује у поступку јавне набавке који се спроводи на начин и под условима прописаним Законом. У конкретном случају, то значи да се предмет јавне набавке (врста и количина уговорених добара) не може одређивати оквирно нити се може мењати.

БУЏЕТСКИ СИСТЕМ

1. Да ли школа може да користи приходе од издавања у закуп наменски, за опремање школе наставно техничким средствима, без обавезе да иста уплаћује на рачун буџета Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00274/2012-03 од 18.5.2012. год.)

Према Закону о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10 и 101/11), приходи од давања у закуп, односно на коришћење непокретности и покретних ствари у својини аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе сматрају се јавним приходима који се уплаћују у буџет.

Према члану 2. Закона о буџетском систему, наменски приходи су јавни приходи чије је коришћење и намена утврђена законом и у складу са чланом 22. Закона о буџетском систему, исказују се као сопствени приходи корисника.

Према члану 18. Закона о јавној својини („Сл. гласник РС“, бр. 72/11), установе, јавне агенције и друге организације чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе које немају статус државног органа и организације, имају право коришћења на непокретним и покретним стварима у јавној својини које су им пренете на коришћење.

Према члану 22. Закона о јавној својини, носиоци права коришћења имају право да ствар држе и да је користе у складу са природом и наменом ствари, да је дају у закуп и да њоме управљају у складу са овим и другим законом. Давање у закуп ствари у својини Републике Србије врши се по претходно прибављеној сагласности Републичке дирекције за имовину Републике Србије,

а средства остварена давањем у закуп приход су носиоца права коришћења који је ствари дао у закуп.

С обзиром да је одредбама Закона о јавној својини прописано да носиоци права коришћења (које укључују и установе) стварима управљају и у складу са другим законом, Министарство финансија указује да, према члану 2. Закона о буџетском систему, установе основане од стране Републике Србије, односно локалне власти, над којима оснивач, преко директних корисника буџетских средстава, врши законом утврђена права у погледу управљања и финансирања, су индиректни буџетски корисници.

Законом о буџетском систему је прописано да је директни буџетски корисник одговоран, у буџетском смислу, за трансакције индиректног буџетског корисника.

Полазећи од наведеног, мишљење Министарства финансија је да је неопходно да се школа претходно обрати надлежном директном кориснику буџетских средстава да одобри давање у закуп и коришћење остварених прихода од издавања у закуп пословног простора за одређене намене, односно, како је у допису наведено, за опремање школе наставно техничким средствима. Након добијеног одобрења директног буџетског корисника, потребно је обратити се Дирекцији за сагласност, да би по прибављеној сагласности Дирекције школа могла да користи средства за наведену намену. Министарство финансија напомиње да, према члану 22. став 4. Закона о јавној својини, уговор о закупу сачињен без сагласности Дирекције ништав је.

На овај начин ће се испоштовати одредбе и Закона о буџетском систему које обавезују кориснике буџетских средстава да у припреми и извршењу буџета поштују принципе ефикасности, економичности и ефективности.

2. Да ли Закључак Владе број: 120-1922/2012 од 12. марта 2012. године искључује Споразум о продужењу рока важења Посебног

колективног уговора о изменама и допунама Посебног колективног уговора за државне органе (члан 34) или се могу применити оба приликом обрачуна плата, као и да ли се плата запосленог увећава за године стажа осигурања остварене по основу обављања пољопривредне делатности?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 120-01-00025/2012-03 од 11.4.2012. год.)

На основу члана 3. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Сл. гласник РС“, бр. 34/01, 62/06–др. закон, 116/08–др. закон и 92/11–др. закон), Влада Закључком утврђује основицу за обрачун и исплату плата за изабрана и постављена лица и запослене у органима јединица локалне самоуправе. Примена ове основице је обавезујућа приликом обрачуна и исплате плата.

Тачком 4. Закључка Владе 05 број: 120-1922/2012 од 12. марта 2012. године прописано је да се основица за запосленог са средњом и нижим стручним спремама утврђена у тачки 3. овог закључка може увећати по основу квалитета и резултата рада, почев од плате за фебруар 2012. године за нето 232,88 динара са припадајућим порезом и доприносима за обавезно социјално осигурање. То значи да би за ову категорију запослених основица за обрачун и исплату плата износила нето 2.561,67 динара са припадајућим порезом и доприносима.

Чланом 34. Анекса Посебног колективног уговора за државне органе којим се уређују права и обавезе из радног односа запослених у органима територијалне аутономије и органима локалне самоуправе прописано је да одлукама о буџету територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе, послодавац запосленима може из изворних прихода остварених у складу са законом исплатити награду за посебне резултате рада до 30% плате запосленог.

Међутим, чланом 13. Закона о буџету Републике Србије за 2012. годину („Сл. гласник РС“, бр. 101/11) прописано је да се у

буџетској 2012. години неће вршити обрачун и исплата божићних, годишњих и других врста награда и бонуса предвиђених посебним и појединачним колективним уговорима, за директне и индиректне кориснике средстава буџета Републике Србије, буџета локалне власти и организација за обавезно социјално осигурање, осим јубиларних награда за запослене који су то право стекли у 2012. години. Такође, не могу се у 2012. години исплаћивати запосленима награде и бонуси који према међународним критеријумима представљају нестандартне, односно нетранспарентне облике награда и бонуса (исплате у једнаким месечним износима за све запослене и сл).

Полазећи од наведеног, а у вези са постављеним питањем, Министарство финансија указује да примена члана 34. Анекса посебног колективног уговора у 2012. години није могућа јер је супротна одредбама члана 13. Закона о буџету Републике Србије за 2012. годину, док се истовремено наведени Закључак Владе о висини основице за обрачун и исплату плате примењује, почев од обрачуна и исплате плате за фебруар 2012.

У вези са питањем које се односи на увећање плате запосленог за године стажа осигурања остварене по основу обављања пољопривредне делатности, наведено питање није у надлежности Министарства финансија, већ Министарства рада и социјалне политике.

3. ЈП „Пословни простор“ Нови Сад тражи сагласност Министарства финансија за компензацију са привредним друштвом у стечају

(Мишљење Министарства финансија, бр. 023-02-00069/2012-03 од 23.3.2012. год.)

Према члану 54. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10 и 101/11), све финансијске обавезе које преузму директни, односно индиректни корисници буџетских

средстава морају бити извршене искључиво на принципу готовинске основе са консолидованог рачуна трезора, осим ако је законом, односно актом Владе предвиђен другачији метод. Готовинска основа је прописани начин извршења обавеза према овом члану, али с обзиром да постоје различите специфичности, став 3. истог члана предвидео је могућност другачијег метода плаћања, али само ако је законом, односно актом Владе тако уређено. Према томе, Министарство финансија нема овлашћења да даје сагласност за компензацију.

Имајући у виду одредбе члана 54. Закона о буџетском систему, као и да достављеним дописом нису прецизирани и објашњени разлози компензације, нити је достављен пропратни материјал из кога би могли да се ближе сагледају околности тражене сагласности, мишљење Министарства финансија је да није могуће да ЈП „Пословни простор“ Нови Сад, који је индиректни корисник буџетских средстава града Новог Сада, изврши обавезу путем компензације.

4. Да ли се преусмеравање апропријације у износу до 5% вредности апропријације може вршити између директних корисника буџетских средстава?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-130/2012-06 од 28.2.2012. год.)

У складу са чланом 61. ст. 7. и 8. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10 и 101/11), директни корисник буџетских средстава, уз одобрење министра, односно локалног органа управе надлежног за финансије, може извршити преусмеравање апропријације одобрене том буџетском кориснику, на име одређеног расхода и издатка у износу до 5% (10%) вредности апропријације. Такође, према члану 2. тачка 31) Закона о буџетском систему, директни корисник је, у буџетском смислу, одговоран за индиректне кориснике у оквиру раздела тог

директног корисника, те се у том смислу може вршити преусмеравање апропријације до 5% између индиректних корисника, унутар раздела истог директног буџетског корисника.

У вези са претходно изнетим, мишљење Министарства финансија је да се преусмеравање апропријација одобрених на име одређеног расхода до 5% (применом члана 61. ст. 7. и 8. Закона о буџетском систему) не може вршити између директних буџетских корисника.

Међутим, уколико Одлуком о буџету града, како је то у случају града Ваљева за 2012. годину, нису планирана средства за одређеног директног корисника у довољном обиму, Министарство финансија указује да, према одредбама члана 61. став 12. Закона о буџетском систему, ако у току године дође до промене околности која не угрожава утврђене приоритете унутар буџета, надлежни извршни орган локалне власти доноси одлуку да се износ апропријације који није могуће искористити пренесе у текућу буџетску резерву и може се користити за намене које нису предвиђене буџетом или за намене за које нису предвиђена средства у довољном обиму. Према члану 69. став 3. Закона о буџетском систему, текућа буџетска резерва опредељује се највише до 2% укупних прихода и примања од продаје нефинансијске имовине за буџетску годину.

5. Да ли је дозвољено да се из буџета општине врше исплате:

- месечне накнаде одборницима, као и новчане накнаде одборницима за присуствовање седницама Скупштине општине (на основу одлуке Административног одбора Скупштине општине),
- накнаде члановима сталних радних тела Скупштине општине за присуствовање саветима, као и
- накнаде члановима комисија које је основала Скупштина општине, Општинско веће и Председник општине (чији су чланови у радном односу у органима општине, као и лица

запослена у установама и јавним предузећима), као што су Комисија за израду Годишњег програма заштите, уређивања и коришћења пољопривредног земљишта, Комисија за давање у закуп пословног простора општине, Комисија за давање у закуп пољопривредног земљишта општине, Комисија за комасацију итд.

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-01293/2011-06 од 21.12.2011. год.)

1. Према члану 2. тачка 31) Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10 и 101/10), апропријација је од стране Народне скупштине, односно скупштине локалне власти, законом о буџету Републике Србије, односно одлуком о буџету локалне власти, дато овлашћење Влади, односно надлежном извршном органу локалне власти, за трошење јавних средстава до одређеног износа и за одређене намене за буџетску годину. Буџетска апропријација користи се за финансирање функција органа локалне власти, извршавање њихових задатака и остале намене у складу са уставом, законом и прописима локалне власти донетим у складу са законом. Према томе, Одлуком о буџету се не могу планирати расходи за које не постоји правни основ, а што произилази и из одредби члана 4. Закона о буџетском систему, којим се дефинишу буџетски циљеви и према којима буџетски систем, између осталог, треба да оствари укупну фискалну одрживост и контролу, који подразумева спровођење политика без значајних измена у консолидованом билансу сектора државе, уз свеобухватну контролу укупних буџетских средстава, кроз успостављање ограничења на расходе и издатке који су загарантовани законом, како на укупном нивоу, тако и на нивоу корисника буџетских средстава.

Такође, према члану 56. став 3. Закона, преузете обавезе чији је износ већи од износа средстава предвиђеног буџетом или које су настале у супротности са овим законом или другим

прописом, не могу се извршавати на терет консолидованог рачуна трезора Републике Србије, односно локалне власти.

Према члану 11. Закона о локалној самоуправи („Сл. гласник РС“, бр. 129/07), највиши правни акт јединице локалне самоуправе је статут којим се уређују, између осталог, број одборника скупштине јединице локалне самоуправе, организација и рад органа и служби и друга питања од значаја за јединицу локалне самоуправе.

Према члану 32. Закона о локалној самоуправи, доношење и измена статута општине у надлежности је скупштине општине.

У складу са наведеним, мишљење Министарства финансија је да питања накнада и других примања одборника треба да буде регулисано статутом општине који, у складу са законом, доноси скупштина општине.

2. Према члану 36. Закона о локалној самоуправи, скупштина општине оснива стална или повремена радна тела за разматрање питања из њене надлежности, с тим да се број радних тела, избор, права и дужности председника и чланова радних тела утврђују статутом општине.

Према томе, питања накнада члановима сталних радних тела скупштине општине такође мора да буде регулисано статутом јединице локалне самоуправе.

3. Када су у питању накнаде за рад члановима комисија, Министарство финансија обавештава о следећем:

Према члану 11. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Сл. гласник РС“, бр. 34/01, 62/06–др. закон и 116/08), изабрано, именовано и постављено лице и запослени имају право на накнаду плате и друга примања у висини утврђеној актом Владе, ако посебним законом није друкчије одређено. Из наведеног произилази да право на накнаду мора бити утврђено посебним законом, а висина накнада посебним законом, односно актом извршне власти уколико јој је посебним законом дато овлашћење.

Одредбама чл. 60, 64. и 64а Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 65/08 и 41/09) предвиђено је да председник општине образује комисију за израду годишњег програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта органа јединице локалне самоуправе, која, између осталог, треба да да мишљење на годишњи програм заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе и у чијем саставу најмање половину чланова треба да чине физичка лица – пољопривредници који су уписани у Регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима којима се уређује упис у Регистар пољопривредних газдинстава.

Чланом 35. Закона о пољопривредном земљишту предвиђено је формирање комисије за комасацију.

Међутим, одредбама Закона о пољопривредном земљишту није предвиђена накнада члановима комисије за њихово учествовање у раду. У складу са наведеним, Министарство финансија је мишљења да чланови Комисије за израду Годишњег програма заштите, уређивања и коришћења пољопривредног земљишта, као ни Комисије за комасацију немају право на накнаду.

4. У вези са питањем које се односи на остале комисије и могућност исплате накнаде запосленима за учествовање у њиховом раду, мишљење Министарства финансија је да, уколико посебним законом који је правни основ за формирање комисије није предвиђена накнада, не постоји основ за њено планирање у Одлуци о буџету општине, нити њену исплату.

6. Да ли наручилац јавне набавке који је корисник буџетских средстава може након закључења уговора о извођењу грађевинских радова, на основу члана 53. Закона о буџетском систему, да одложи плаћање извршених радова уколико би то

плаћање превазилазило утврђену квоту, односно да ли је могуће да у утврђеној квоти не буде довољно средстава за плаћање по раније спроведеној јавној набавци или утврђена квота увек мора обухватити издатке за све уговоре о извођењу грађевинских радова које је раније закључио корисник буџетских средстава?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00482/2011-08 од 12.12.2011. год.)

Према члану 2. тачка 31) Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10 и 101/10), апропријација је од стране Народне скупштине, законом о буџету Републике Србије, дато овлашћење Влади, за трошење јавних средстава до одређеног износа и за одређене намене за буџетску годину. Такође, Министарство финансија указује да корисник буџетских средстава може стварати обавезе и користити буџетску апропријацију до износа утврђеног за поједину намену у буџету (члан 5. Закона о буџетском систему).

Према члану 2. тачка 37) Закона о буџетском систему, преузимање обавеза представља ангажовање средстава од стране корисника буџетских средстава по основу правног акта, за које се, у моменту ангажовања, очекује да представља готовински трошак, непосредно или у будућности.

Према члану 53. Закона о буџетском систему, директни и индиректни корисници буџетских средстава могу да врше плаћања до висине расхода и издатка које, за тромесечни или неки други период, који одреди министар, односно локални орган управе надлежан за финансије (квота). Приликом одређивања квота за директне кориснике буџетских средстава, министар, односно локални орган управе надлежан за финансије, имају у виду средства планирана у буџету за директног корисника буџетских средстава, план извршења буџета за директног буџетског корисника и ликвидне могућности буџета.

План извршења буџета, у складу са чланом 51. Закона о буџетском систему, припрема корисник буџетских средстава, као преглед планираних прихода и примања корисника према извору финансирања и преглед планираних расхода и издатака. Том приликом, корисник треба да сагледа динамику доспећа преузетих обавеза и да, водећи рачуна о планираним средствима у буџету, планира и динамику њиховог извршења.

У складу са чланом 56. Закона, приликом преузимања обавеза, директни и индиректни корисници буџетских средстава дужни су да се придржавају смерница о роковима и условима плаћања, која одређује министар, односно локални орган управе надлежан за финансије. Преузете обавезе чији је износ већи од износа средстава предвиђеног буџетом или које су настале у супротности са овим законом или другим прописом, не могу се извршавати на терет консолидованог рачуна трезора Републике Србије. Министарство финансија напомиње да, према члану 103. Закона о буџетском систему, новчаном казном од 5.000 до 1.000.000 динара ће се казнити одговорно лице корисника буџетских средстава уколико се не поштују одредбе члана овог закона у поступку извршења буџета.

Из наведеног произилази да је корисник буџетских средстава у обавези да поштује одредбе чл. 53. и 56. Закона о буџетском систему приликом планирања и извршења обавеза, што је и учинио у уговору о извођењу грађевинских радова дефинисањем услова да се уплате усклађују са ликвидним могућностима буџета.

7. Да ли Апотека „Шабац“ може извршити плаћање своје обавезе према „Хемофарму“ а.д. Вршац, а да при томе не крши члан 54. Закона о буџетском систему, у случају када Апотека „Шабац“ има дуг за испоручену робу према „Ветфарм – Логистика“ д.о.о.

Београд, а „Ветфарм – Логистика“ д.о.о. Београд закључи Уговор о залози свог потраживања према Апотеци „Шабац“ са „Хемофармом“ а.д. Вршац?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1718/2011-08 од 6.12.2011. год.)

Према члану 54. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10 и 101/10), све финансијске обавезе које преузму директни, односно индиректни корисници буџетских средстава морају бити извршене искључиво на принципу готовинске основе са консолидованог рачуна трезора, осим ако је законом, односно актом Владе предвиђен другачији метод. Готовинска основа је прописани начин извршења обавеза према овом члану, али с обзиром да постоје различите специфичности, став 3. истог члана предвидео је могућност другачијег метода плаћања, али само ако је законом, односно актом Владе тако уређено.

Пример закона којим је регулисано плаћање на начин који није готовински је Закон о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар („Сл. гласник РС“, бр. 57/03, 61/05 и 64/06).

Наиме, чланом 10. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар регулисано је да предмет заложног права може бити право потраживања залогодавца према дужнику, као и да се заложно право на потраживање стиче уписом у Регистар залог.

Чланом 11. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар регулисано је да од дана достављања обавештења о постојању заложног права дужник заложеног потраживања може испунити дуг само заложном повериоцу, а не и залогодавцу, осим ако је заложни поверилац дао друкчија упутства, као и да је извод из регистра о томе да поверилац има заложно право на потраживању доказ за дужника заложеног потраживања да потраживање исплати заложном повериоцу.

На основу Уговора о залози потраживања закљученог између „Хемофрама“ а.д. Вршац и „Ветфарм – Логистика“ д.о.о. Београд и Обавештења о постојању заложног права уписаног у Регистар заложног права на покретним стварима и правима, који се води у Агенцији за привредне регистре, који су достављени у прилогу дописа Апотеке „Шабац“, може се закључити да је заложено потраживање Апотеке у износу од 2.100.000,00 динара.

Имајући у виду да је заложено потраживање Апотеке „Шабац“ од стране фирме „Ветфарм – Логистика“ д.о.о. Београд уговорени извор финансирања по основу Уговора закљученог између „Ветфарма – Логистика“ д.о.о. Београд и фирме „Хемофарм“ а.д. Вршац, као и да је у складу са наведеним законским одредбама којима је регулисано заложно право на будућим потраживањима уписано у Регистар залогe, о чему су „Хемофарм“ а.д. Вршац као заложни поверилац и „Ветфарм – Логистика“ д.о.о. Београд као заложни дужник обавестили Апотеку „Шабац“, мишљење Министарства финансија је да Апотека може да поступи по наведеном Обавештењу до износа наведеног у Уговору о залози потраживања.

8. На којој економској класификацији треба обухватити расходе и исте планирати за основно и средње образовање, као и за социјалну заштиту у Одлуци о буџету локалне самоуправе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-655/2011-06 од 2.12.2011. год.)

Пошто су школе у основном и средњем образовању и центри за социјални рад индиректни корисници Републичког буџета, односно другог нивоа власти, а не индиректни корисници општинског буџета (налазе се у Наредби о Списку директних и индиректних корисника средстава буџета Републике Србије,

односно буџета локалне власти, корисника средстава организација за обавезно социјално осигурање, као и других корисника јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора – „Сл. гласник РС“, бр. 103/10), њихове расходе треба у Одлуци о буџету локалне самоуправе планирати према Правилнику о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем на следећи начин: на синтетичком конту 463 – Трансфери осталим нивоима власти треба планирати укупан износ средстава за основно односно средње образовање.

Средства за социјалну заштиту треба планирати на следећи начин:

– део средстава за социјалну заштиту који се односи на финансирање рада центра за социјални рад планирати на конту 463 – Трансфери осталим нивоима власти;

– једнократне новчане помоћи треба планирати на конту 472 – Накнаде за социјалну заштиту из буџета.

Уједно, Министарство финансија напомиње да ради боље информисаности одборника о планираним расходима у Одлуци о буџету општине, у делу намењеном за опис апропријације расхода и издатака могуће је укупан износ средстава опредељених на конту 463 распоредити на појединачне расходе и издатке класе 4 и 5, чиме би се обезбедило и лакше праћење коришћења средстава од стране основних и средњих школа, као и праћење реализације расхода у оквиру ресорног Одељења Општинске управе, а самим тим и израда прописаних месечних, кварталних и годишњих извештаја.

9. Да ли инспектор треба да предложи меру да индиректни корисник врати у буџет средства у износу колико је остварио више сопствених прихода од планираних сопствених средстава јер се није придржавао одредби члана 52. Закона о буџетском систему којим је прописано да корисник буџетских средстава који одређени расход и издатак извршава из средстава буџета и из

других прихода, обавезан је да измирење тог расхода и издатка прво врши из тих сопствених средстава?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1345/2011-06 од 1.12.2011. год.)

Из дописа и достављене документације може се закључити да су средства остварена и утрошена по основу Уговора о извођењу заштитних археолошких истраживања, односно да је реч о наменским средствима која не потичу из буџета, те Министарство финансија не види у каквој су вези ова наменска средства и њихово трошење са чланом 52. Закона о буџетском систему.

Уколико се питање односи на то да је индиректни корисник буџетских средстава остварио сопствене приходе који нису планирани Одлуком о буџету, Министарство финансија указује на следеће:

Индиректни корисник може користити сопствена средства, а да иста нису предвиђена Одлуком о буџету, али морају бити обухваћена завршним рачуном. Како се у допису истиче, индиректни корисник је доставио Извештај о извршењу буџета за период 1.1.2010 до 30.9.2010. године (Образац 5), што потврђује да су код овог индиректног корисника ова средства обухваћена у књиговодственој евиденцији и, самим тим, надаље су обухваћена Завршним рачуном за 2010. годину.

Индиректни корисник је поступио у складу са одредбом Одлуке о буџету за 2010. годину према којој је могао да користи сопствене приходе до нивоа до ког су та средства остварена, а у овом случају и за намену за коју су средства остварена.

Министарство финансија жели да укаже на пропусте у поштовању прописа који су у наведеном случају од овог индиректног корисника учињени, а то је следеће:

Према члану 5. став 7. Закона о буџетском систему, уколико корисник буџетских средстава оствари наменски и сопствени приход у већем износу од планираног, орган управе

надлежан за финансије по захтеву тог корисника може да увећа одобрене апропријације за извршавање расхода и издатака из тих прихода, с тим да наплата прихода није ограничена износива исказаних прихода у буџету (члан 5. став 11).

Из цитираних одредаба члана 5. Закона о буџетском систему произилази да је индиректни корисник преузео обавезу плаћања дефинисану Уговором о извођењу заштитних археолошких истраживања без подношења захтева органу управе надлежном за финансије да увећа одобрене апропријације за извршавање расхода и издатака из остварених прихода, што је требало да учини преко директног корисника буџетских средстава.

Такође, када је директни корисник примио Извештај о извршењу буџета за период 1.1.2010. до 30.9.2010. године (Образац 5) од индиректног корисника, где су обухваћени расходи покривени из сопствених прихода, било је неопходно да поднесе захтев за увећање апропријације органу управе надлежном за финансије за висину овог расхода који превазилази до тада планирану висину средстава.

Из претходно наведеног може се закључити да Министарство финансија не види основ да се наложи мера повраћаја средстава у буџет јер није реч о буџетским средствима већ наменским сопственим средствима индиректног корисника који је исте за ту намену и утрошио.

Уједно, Министарство финансија указује да се уз захтев о отварању одговарајућих апропријација органу управе надлежном за послове финансија доставља неопходна документација, укључујући и Уговор о извођењу заштитних археолошких истраживања којим је утврђена намена средстава, како би у циљу праћења ликвидности буџета, у складу са чланом 51. Закона о буџетском систему, орган управе надлежан за послове финансија могао реално да планира извршење буџета, као и динамику трошења средстава из више извора финансирања, како је то регулисано чланом 52. Закона о буџетском систему.

ФИНАНСИРАЊЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

1. Да ли постоји правни основ да се у буџету општине обезбеде средства скупштинама станара стамбених зграда, у којима су станови у приватном власништву, за набавку противпожарних апарата?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00719/2012-03 од 17.4.2012. год.)

Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике, односно буџета јединица локалне власти уређено је Законом о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10 и 101/2011). У члану 58. Закона о буџетском систему регулисано је да за плаћања из буџета мора да постоји правни основ у складу са законом, а чланом 59. Закона, да у случају да за извршење одређеног плаћања није постојао правни основ у складу са законом, директни, односно индиректни корисник буџетских средстава обавезан је да одмах затражи повраћај средстава у буџет. У члану 103. Закона прописане су новчане казне за одговорно лице ако не поштује одредбе Закона о буџетском систему, којима се уређује поступак извршења буџета.

С обзиром да у Закону о заштити од пожара („Сл. гласник РС“, бр. 111/09) није предвиђена могућност да се средствима буџета

јединице локалне самоуправе набављају противпожарни апарати у стамбеним зградама, односно није предвиђена могућност да се скупштини зграде усмере средства за ту намену, мишљење Министарства финансија је да се у буџету општине не могу планирати средства за набавку противпожарних апарата у стамбеним зградама.

Уједно, Министарство финансија напомиње да је Закон о заштити од пожара у надлежности Министарства унутрашњих послова, тако да се за добијање мишљења у вези система заштите од пожара и права и обавеза органа јединица локалне самоуправе, општина може обратити том министарству.

2. Да ли Програм рада Удружења пензионера општине Ковин, које се као удружење грађана финансира и из средстава буџета Општине, може да обухвати и доделу помоћи најугроженијим категоријама пензионера?

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 401-00-00701/2012-03 од 12.4.2012. год.)

1. Законом о удружењима („Сл. гласник РС“, бр. 51/09) уређује се оснивање и правни положај удружења (члан 1), начин стицања имовине удружења (члан 36), као и обезбеђивање буџетских средстава за подстицање програма или недостајућег дела средстава за финансирање програма које реализују удружења, а који су од јавног интереса (члан 38).

Према члану 38. став 2. Закона, Влада односно министарство надлежно за област у којој се остварују основни циљеви удружења додељује средства за финансирање програма које реализују удружења на основу спроведеног јавног конкурса и закључује уговоре о реализовању одобрених програма; у ставу 3. истог члана наведени су програми који се сматрају програмима од јавног интереса (програми у области социјалне заштите, борачко-

инвалидске заштите, заштите лица са инвалидитетом, друштвене бриге о деци, помоћи старима, хуманитарни програми и сл); према ставу 4. истог члана, Влада уређује ближе критеријуме, услове, обим, начин, поступак доделе, као и начин и поступак враћања средстава уколико се утврди да удружење добијена средства не користи за реализовање одобрених програма; у ставу 5. истог члана Закона о удружењима, регулисано је да се одредбе ст. 1–4. овог члана сходно примењују и на средства која се удружењима додељују из буџета аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе.

2. На основу овлашћења из члана 38. став 4. Закона, Влада је донела Уредбу о средствима за подстицање програма или недостајућег дела средстава за финансирање програма од јавног интереса која реализују удружења („Сл. гласник РС“, бр. 8/12), којом се ближе уређују критеријуми, услови, обим, начин и поступак доделе средстава из буџета Републике Србије, као и начин и поступак враћања средстава за подстицање програма или недостајућег дела средстава за финансирање програма које реализују удружења, а који су од јавног интереса.

Надлежни орган локалне власти, у складу са чланом 38. став 5. Закона, који упућује на сходну примену ст. 1–4. овог члана, доноси акт којим се уређују ближи критеријуми, услови, обим, начин, поступак доделе средстава из буџета локалне власти, као и начин и поступак враћања средстава уколико се утврди да удружење добијена средства не користи за реализовање одобрених програма. Тим актом се утврђују јасни критеријуми и ближа мерила за избор програма, као и допунски критеријуми који су специфични за одређену област, како би се избегло да се путем програма које реализују удружења, финансирају расходи за које се већ обезбеђују средства у буџету, у складу са посебним законом (у овом случају, Законом о социјалној заштити).

На основу акта донетог од стране надлежног органа локалне власти, спроводи се јавни конкурс, врши избор програма који ће се финансирати средствима буџета аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе и закључује уговор између надлежног органа и удружења.

3. Полазећи од претходно наведеног, а имајући у виду одредбе Закона о социјалној заштити („Сл. гласник РС“, бр. 24/11), којим је прописано да се из буџета јединице локалне самоуправе финансирају, између осталог, једнократне помоћи и други облици помоћи (члан 209), да се законом утврђена права из области социјалне заштите остварују у центру за социјални рад (члан 14), као и да сваки појединац и породица којима је неопходна друштвена помоћ и подршка ради савладавања социјалних и животних тешкоћа и стварања услова за задовољавање основних животних потреба имају право на социјалну заштиту, у складу са законом (члан 4), мишљење Министарства финансија је да Програм рада Удружења пензионера општине Ковин не би могао обухватити доделу помоћи најугроженијим категоријама пензионера.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИНСКИ ПРОСИДИДОНЕНИ
У МАЈУ МЕСЕЦУ 2012. ГОДИНЕ

УРЕДБЕ

Уредба о изменама и допунама Уредбе о децентрализованом систему управљања средствима развојне помоћи Европске уније у оквиру инструмента претприступне помоћи (ИПА)	Сл. гласник РС, бр. 49 од 15. маја 2012. год.
Уредба о одређивању опреме веће вредности и утврђивању случајева и услова под којима се покретне ствари из јавне својине могу отуђити непосредном погодбом	Сл. гласник РС, бр. 53 од 24. маја 2012. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о изменама и допунама Правилника о правилима понашања инвестиционог друштва приликом пружања услуга	Сл. гласник РС, бр. 44 од 1. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о давању сагласности на општа акта организатора тржишта, инвестиционог друштва и Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности	Сл. гласник РС, бр. 44 од 1. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о организационим захтевима за пружање инвестиционих услуга и обављање инвестиционих активности и додатних услуга	Сл. гласник РС, бр. 44 од 1. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о извештавању Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности	Сл. гласник РС, бр. 44 од 1. маја 2012. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о давању сагласности на именовање чланова управе организатора тржишта, инвестиционог друштва и Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности	Сл. гласник РС, бр. 44 од 1. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о давању дозволе за рад и условима за обављање делатности организатора тржишта	Сл. гласник РС, бр. 44 од 1. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима за обављање делатности друштва за управљање инвестиционим фондовима	Сл. гласник РС, бр. 44 од 1. маја 2012. год.
Правилник о Фонду за заштиту инвеститора	Сл. гласник РС, бр. 44 од 1. маја 2012. год.
Правилник о условима за обављање ревизије финансијских извештаја јавних друштава	Сл. гласник РС, бр. 50 од 18. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину престанка својства јавног друштва и поступку исплате несагласних акционара у случају искључења акција са регулисаног тржишта, односно МТП	Сл. гласник РС, бр. 50 од 18. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о тарифи	Сл. гласник РС, бр. 50 од 18. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину узимања узорака робе од стране царинског органа	Сл. гласник РС, бр. 52 од 22. маја 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о систему извршења буџета Републике Србије	Сл. гласник РС, бр. 53 од 24. маја 2012. год.
Правилник о измени Правилника о одређивању царинских органа за царинење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	Сл. гласник РС, бр. 54 од 29. маја 2012. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама и допунама Одлуке о јединственој тарифи по којој Народна банка Србије наплаћује накнаду за извршене услуге	Сл. гласник РС, бр. 49 од 15. маја 2012. год.
Одлука о изменама и допунама Одлуке о распореду и коришћењу средстава за реализацију пројеката Националног инвестиционог плана утврђених Законом о буџету Републике Србије за 2012. годину	Сл. гласник РС, бр. 53 од 24. маја 2012. год.
Одлука о изменама Одлуке о седишту Управе царина, оснивању, почетку и престанку рада царинарница, царинских испостава, одсека и реферата	Сл. гласник РС, бр. 54 од 29. маја 2012. год.

ОСТАЛО

Решење о утврђивању превода Међународних стандарда ревизије	Сл. гласник РС, бр. 47 од 8. маја 2012. год.
---	--

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И СВЕТСКЕ ЦАРИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 297/2012 of 2 April 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 297/2012 од 2. априла 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 4. маја 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 298/2012 of 2 April 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 298/2012 од 2. априла 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 4. маја 2012. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 300/2012 of 2 April 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 300/2012 од 2. априла 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 4. маја 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 301/2012 of 2 April 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 301/2012 од 2. априла 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 46 од 4. маја 2012. год.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Горан Радосављевић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132
